ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ • ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 60 • ΤΗΛΕΦ. 613.859—318.963 • ΥΠΕΥΘ. ΥΛΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, Ἀμαρούσιον • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ (291)385) ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1970

Τὰ μικρὰ προσωπάκια ἔλαμψαν ἀπὸ χαρὰ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ἡ διανομὴ δώρων εἰς τὰ τέκνα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης, τὸ κόψιμο τῆς πίττας τοῦ Συλλόγου καὶ ἡ δεξίωσις τοῦ προσωπικοῦ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως εἶναι τρεῖς ἐκδηλώσεις αἱ ὁποῖαι πραγματοποιοῦνται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους. Ἀποτελοῦν πλέον ἔθιμον, τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ὁποίου κανένα γεγονὸς δὲν δύναται νὰ ἐμποδίση.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου ἐμεριμνησε ὥστε καὶ ἡ διανομὴ τῶν δώρων εἰς τὰ παιδιὰ καὶ τὸ κόψιμο τῆς πίττας νὰ μὴν προσλάβουν τυπικὸν χαρακτῆρα ἀλλὰ τὴν πραγματικήν των ἔννοιαν.

Ἡ διανομὴ τῶν δώρων νὰ εἶναι μιὰ χαρούμενη ἑορταστικὴ ἡμέρα γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς γονεῖς ποὺ τὰ συνοδεύουν καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς κοπῆς τῆς πίττας νὰ δώση τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης νὰ συνεορτάσουν. Καὶ πρὸς τοῦτο κατέβαλε ἰδιαιτέρας προσπαθείας.

Ἡ διανομὴ τῶν δώρων

Εἰς τὸ θέατρον Χατζηχρήστου ἐπραγματοποιήθη τὴν 22αν Δεκεμβρίου ἡ διανομὴ τῶν δώρων εἰς τὰ τέκνα τῶν ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν — Πειραιῶς. Χίλια ἑκατὸ περίπου παιδιά, πῆραν τὸ δῶρο τους ἀπὸ τὸν Σύλλογο, ἀφοῦ προηγουμένως ἀπήλαυσαν τὴν παιδικὴν παράστασιν ποὺ ἐδόθη γι' αὐτὰ ἀπὸ τὸ συγκρότημα τοῦ Πέτρου Γιαννακοῦ. Ἀκροβατικὰ νούμερα, ταχυδακτυλουργικὲς ἐπιδείξεις καὶ ἄλλα θεάματα ἐσκόρπισαν ἄφθονο γέλιο στοὺς μικροὺς μας φίλους ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μεγάλους ποὺ τὰ συνώδευαν. Ἡ ἐπιτυχία τῆς παραστάσεως ὑπῆρξε πράγματι ἐκπληκτική. Οἱ μικροί μας φίλοι εἶχαν ξεχάσει τὸ δῶρο ποὺ τοὺς περίμενε. Τὸ θυμήθηκαν μόνον ὅταν τελείωσε ἡ παράστασις καὶ ἄρχισε ἡ διανομή. Τὰ μικρὰ προσωπάκια γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ἔλαμψαν ἀπὸ χαρά. Ἕνα δῶρο ἀκόμη. Ἕνα δῶρο ἀπὸ τὸν Σύλλογο, «ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ ἐργάζεται ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμά» ὅπως ἔλεγαν χαριτωμένα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Μελχ. Τσουδερὸς ἐχαιρέτησε τοὺς μικροὺς φίλους τοῦ Συλλόγου καὶ τοὺς συνοδούς τους μὲ τὰ παρακάτω λόγια:

Κυρίες καὶ Κύριοι,
Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,
Ἀγαπητά μας Παιδιά,

Ἡ σημερινὴ ἐκδήλωσις τοῦ Συλλόγου μας εἶναι γιὰ μᾶς, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ εὐχάριστες.

Εἶναι ἡ πιὸ γιορταστική, ἡ πιὸ χαρούμενη.

Καὶ αὐτό, γιατὶ χαρίζει τὴν χαρά. Σκορπίζει τὸ γέλιο. Δημιουργεῖ κέφι.

Καὶ δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα νὰ μπορῆς νὰ δίνης τὴ χαρὰ στοὺς ἄλλους! Καὶ μάλιστα ὅταν αὐτοὶ οἱ ἄλλοι, εἶναι τὰ παιδιά μας!

Εἶναι τὰ σπλάχνα μας!!

Ὅλοι ἔχουμε νοιώσει τὴν χαρὰ τοῦ δώρου. Τοῦ πρωτοχρονιάτικου δώρου. Ὁ Σύλλογός μας ἀποδίδοντας μεγάλη σημασία στὴ χαρὰ αὐτή, αὐτῶν τῶν ἡμερῶν, καθιέρωσε ἀπὸ χρόνια αὐτὴ τὴ γιορτή.

Τὴ γιορτὴ τοῦ Δώρου στὸ παιδί.

Μὰ ἔχει καὶ μιὰ πιὸ βαθειὰ ἔννοια ἡ γιορτή μας αὐτή. Καὶ ἡ βαθύτερη ἔννοια εἶναι, νὰ αἰσθανθοῦμε σὰν μιὰ οἰκογένεια. Γιατὶ πράγματι, στὴν τελευταία ἀνάλυση, μιὰ οἰκογένεια εἴμαστε. Μία Μητέρα ἔχουμε. Καὶ εἶναι ἡ Μητέρα μας ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Ἔχουμε βέβαια, καὶ τὸν Πατέρα μας. Καὶ ὁ Πατέρας μας εἶναι ὁ Σύλογός μας.

Ὁ Σύλλογός μας λοιπόν, πέρα ἀπὸ τὸ δῶρο, φρόντισε νὰ μᾶς προσφέρη καὶ κάτι ἄλλο, σὰν καλὸς Πατέρας.

Προσκάλεσε τὸν διάσημο καλλιτέχνη Πέτρο Γιαννακό, ποὺ τὸν ξέρουμε μὲ τὸ ψευδώνυμο «Κοκοβιό». Ὁ Κοκοβιὸς εἶναι γνωστὸ πὼς εἶναι πολυσύνθετο ταλέντο καὶ θὰ σκορπίση μαζὶ μὲ τὸ συγκρότημά του στὴν οἰκογενειακή μας αὐτὴ συγκέντρωση, τὸ κέφι καὶ τὸ γέλιο. Μὲ τὴν εὐχή, πάντα μὲ ὑγεία νὰ συγκεντρωνόμαστε,, σᾶς εὐχόμαστε, ἐγὼ προσωπικῶς καὶ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας Καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐτυχισμένο τὸν καινούργιο χρόνο.

★

Πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος, εἶχαν σταλῆ δῶρα, εἰς ὅλα τὰ ἐπαρχιακὰ Καταστήματα, διὰ τὰ παιδιὰ τῶν συναδέλφων. Διὰ πρώτην φοράν, ἐξ ἄλλου ἀπεστάλησαν ἐφέτος ὑπὸ τοῦ Συλλόγου δῶρα καὶ βιβλία εἰς τὰ τέκνα τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων τῆς Κύπρου.

Δῶρα καὶ βιβλία ἐπίσης ἀπεστάλησαν εἰς τὰ παιδιὰ τοῦ υἱοθετηθέντος ὑπὸ τοῦ Συλλόγου χωρίου, Μολυβδοσκέπαστον

Τὸ κόψιμο τῆς πίττας

Τὴν 15ην Ἰανουαρίου, εἰς τὴν Λέσχην τοῦ Συλλόγου ἔγινε ἡ ἑορτὴ τῆς κοπῆς τῆς πίττας.

Παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Βογιατζῆς, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης κ. Κομνηνός, ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Παπαχαραλάμπους, ὁ σύμβουλος παρὰ τῷ Διοικητῇ κ. Νυδριώτης, ὁ πρόεδρος τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. κ. Παπαρροδόπουλος κ.ἄ.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Τσουδερὸς ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς παρισταμένους εἶπεν:

Κύριε Ὑπουργέ,
Κύριε Διοικητά,
Κύριε Ὑποδιοικητά,
Κύριοι Σύμβουλοι,
Κυρίες καὶ Κύριοι,
Συνάδελφοι,

Ἐκφράζομεν τὴν χαράν μας καὶ τὰς εὐχαριστίας μας, γιὰ τὴν τιμή ποὺ μᾶς κάματε, νὰ ἔλθετε στὴ στενάχωρη αὐτὴ γωνιά μας. Καλῶς μᾶς ἤλθατε.

Ἡ Γωνιά αὐτή, ἐκλεκτοί μας προσκεκλημένοι, εἶναι τὸ ἐντευκτήριον τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας. Τὸ καταφύγιό μας. Τὸ ψυχαγωγικό μας Κέντρο, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐργασία μας στὸ Ἵδρυμα, ποὺ μὲ τόση θέρμη, μὲ τόσο ζῆλο καὶ μὲ τόση ἀφοσίωση ὑπηρετοῦμε.

Ὁ Σύλλογός μας, συνεπλήρωσε ἤδη ἀπὸ διετίας, ζωὴν ἡμίσεος αἰῶνος. Ἱδρύθη ἀκριβῶς, τὴν 20ὴν Μαΐου τοῦ 1917. Τὸ πρῶτον Προεδρεῖο του, ἀπετελέσθη ἀπὸ διακεκριμένους συναδέλφους, χρησιμοποιηθέντας, ὅπως καὶ πολλὰ ἄλλα ἀπὸ τὰ μέλη του, κατὰ καιρούς, ὑπὸ τῆς Πολιτείας, εἰς διάφορα, ὑπουργικὰ καὶ ἄλλα ἀξιώματα.

Πρῶτος Πρόεδρος καὶ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου μας, διεπέλεσαν, οἱ ἀείμνηστοι, Θεμιστοκλῆς Κανάρης καὶ Ἀλέξανδρος Κορυζῆς.

Ἡ σωφροσύνη τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ἐπέδρασεν εἰς τὴν χάραξιν τῆς συνετῆς, συνεχῶς, μετέπειτα πορείας του.

Μὲ γνώμονα πάντοτε, τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὴν ἀποστολήν τοῦ Ἱδρύματος, ὁ Σύλλογός μας διεδραμάτισε πλειστάκις, πρωτεύοντα ρόλον, εἰς Ἐθνικὰς καὶ Κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις.

Οὐδέποτε ἐθεώρησε τὸν σκοπὸν τῆς Ἱδρύσεώς του ὡς ἀποκλειστικῶς συνδικαλιστικόν.

Ἀλλά, σεβόμενοι τὸν ἑορταστικὸν

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.)

Τέσσερις μικροὶ φίλοι ἱκανοποιημένοι. Κάθε πρόσωπο καὶ διαφορετικὸς τρόπος ἐκφράσεως τῆς χαρᾶς ποὺ νοιώθει ἀπὸ τὴν παιδικὴ παράστασι ποὺ προηγήθηκε τῆς διανομῆς τῶν δώρων.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ κ. ΑΠ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς πίττας

Εἶναι ἰδιαιτέρα εὐχαρίστησις γιὰ μένα, ὅτι εὑρίσκομαι ἀπόψε εἰς τὸ ἐντευκτήριον αὐτὸ ποὺ πράγματι εἶναι ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα καὶ ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα ἐντευκτήρια τοῦ ἐργαζομένου κόσμου. Ἔχω τὴν συναίσθησιν βεβαίως ὅτι ἀπευθύνομαι πρὸς τὸ φυτώριον ἑνὸς ὀργανισμοῦ ὁ ὁποῖος εἶναι συνδεδεμένος μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν τοῦ τόπου, λέγω δὲ πρὸς τὸ φυτώριον διότι ἀπὸ σᾶς ἀνέκαθεν προῆλθον τὰ στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας καὶ σεῖς ὅλοι ἀσχέτως θέσεως καὶ εἴδους προσφερομένης ἐργασίας ἀποτελεῖτε στελέχη τὰ ὁποῖα ἀγωνίζονται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Βεβαίως, αὐτὴν τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν διὰ τὸ πρῶτον πιστωτικὸν Ἵδρυμα τῆς χώρας καὶ διὰ τὸν ἱστορικόν του ρόλον οὐδεὶς δύναται νὰ θέση ἐν ἀμφιβόλῳ. Αὐτὸ ὅμως ἀποτελεῖ μίαν τιμητικὴν δέσμευσιν καὶ μίαν ὑποχρέωσιν διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου ἡ ὁποία ὑποχρέωσις ἀνήκει εἰς ὅλους ὑμᾶς ὅσοι ἐργάζεσθε εἰς τὸν τομέα τῆς Ε.Τ.Ε. καὶ συμβάλλεται διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν.

Ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ἰδιαιτέρως διαφέρει ἀπὸ ὅλας τὰς προηγηθείσας ἐποχὰς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως αἱ φάσεις τῶν ὁποίων εἶναι διάφοροι καὶ ποικίλες. Διαφέρει διότι ἔχομε πλέον ἀνατρέψει ἕνα παλαιὸν θεώρημα, τὸ ὁποῖον ἔλεγε ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς εἶναι φτωχός, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ τοῦ τόπου εἶναι φτωχοὶ καὶ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ χῶρος εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις εἶναι ἕνας χῶρος περιωρισμένος καὶ κατὰ τοῦτο ὑμεῖς ὡς ὑπάλληλοι τοῦ Α' Πιστωτικοῦ Ἱδρύματος τῆς χώρας εἴχατε ἕναν ρόλον περιωρισμένον εἰς τὸν χῶρον ἐκεῖνον ἀκριβῶς ὁ ὁποῖος ἀπεδέχετο μίαν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Βογιατζῆς.

Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου καὶ ἐντεῦθεν μετέβαλε τὸ θεώρημα αὐτὸ καὶ ἀπέδειξε ὅτι ὁ τόπος δὲν εἶναι πτωχός, ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι πτωχοὶ ἀλλὰ πτωχοὶ ἦ-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛ.)

Ἡ γνώμη μας

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Εἰς τὴν ἀπὸ 16)1)1968 ἐγκύκλιόν της πρὸς τὰς Διευθύνσεις, τὰ Καταστήματα καὶ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης διὰ τὸν Κανονισμὸν Συντάξεως Δελτίων Ποιότητος Προσωπικοῦ, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ὑποδεικνύει ὅπως:

«Ἐπὶ τῷ τέλει διασφαλίσεως τοῦ ὑπαλλήλου καθιερώθη ἡ ὑποχρέωσις ἐγγράφου ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιακῶν μονάδων (Διευθύνσεων Διοικήσεως ἢ Καταστημάτων) εἰδοποιήσεως αὐτοῦ διὰ τυχὸν ἐλλείψεις, ἐλαττώματα ἢ μειονεκτήματά του, ἐγκαίρως, ὥστε νὰ παρέχωνται αὐτῷ τ' ἀναγκαῖα διὰ τὴν βελτίωσίν του περιθώρια χρόνου.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης θεμελιοῦται ἀντιστοίχως καὶ ὑποχρέωσις τοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν βελτίωσίν του, ὅπου κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν Προϊσταμένων του ὑστερεῖ, ὥστε, ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεώς του, ἀναλόγως περαιτέρω νὰ κριθῇ οὗτος, ἄνευ ἐπιφυλάξεως ἢ ἐπιεικείας.

Πρὸς τὸν αὐτόν, τῆς διασφαλίσεως τοῦ ὑπαλλήλου, σκοπὸν κατατείνουν καί: 1) ἡ ἐν μὴ τηρήσει τῆς ἄνω διαδικασίας εἰδοποιήσεως τοῦ ὑπαλλήλου περὶ τυχὸν ἐλλείψεων, ἐλαττωμάτων ἢ μειονεκτημάτων του, ἀναβολὴ τῆς κρίσεώς του, ὅπως τὰ δεδομένα Δελτία Ποιότητος θέλουσιν ἔχει δυσμενῆ βαθμολογικὴν ἅμα καὶ μισθολογικὴν (στασιμότης), διὰ τὴν ἐξέλιξίν του συνέπειαν, 2) ἡ ὑποχρέωσις ἐγγράφου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ εἰδοποιήσεως τοῦ ὑπαλλήλου, ὅταν Δελτία Ποιότητος μὲ δυσμενεῖς κατὰ τ' ἀνωτέρω δι' αὐτὸν συνεπείας πρόκειται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Ἀναθεωρητικὴν Ἐπιτροπὴν Κρίσεως Δελτίων Ποιότητος τοῦ Προσωπικοῦ καὶ 3) ἡ θέσπισις τέλος δικαιώματος τοῦ ὑπαλλήλου δι' αὐτοπρόσωπον παρουσίασίν του εἰς τὸ Ἀναθεωρητικὸν Ὄργανον, κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ κρίσιν ἐπὶ τῶν εἰρημένων δυσμενῶν διὰ τοῦτον Δελτίων Ποιότητος.

Παρὰ τὰς διὰ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων σκοπουμένας ἐγγυήσεις δι' ἓν καθεστὼς ἀντικειμενικῆς κρίσεως τοῦ Προσωπικοῦ, δὲν παραγνωρίζεται, ὅτι ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ἰδιαζόντως λεπτοῦ λειτουργήματος κρίσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο θέλει βαρύνει τὸ αἴσθημα εὐθύνης ἔναντι τῆς Τραπέζης, ὅπερ δέον νὰ κατέχῃ τοὺς κριτάς».

Ἐκρίναμεν ἀπαραίτητον τὴν ὑπόμνησιν τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου τῆς Διοικήσεως διότι οὐδαμοῦ διεπιστώσαμεν τὴν ἐφαρμογήν της. Καὶ ἐρωτῶμεν. Ἰσχύει ἢ δὲν ἰσχύει ἡ ἐγκύκλιος τῆς Διοικήσεως;

Αἱ συνθῆκαι ἐργασίας

Εἰς προηγούμενα σχόλιά μας ἔχομεν ἐπισημάνει τὴν ἀνάγκην μεταφορᾶς ὡρισμένων ὑποκαταστημάτων εἰς ἄλλα κτίρια, δεδομένου ὅτι τὰ κτίρια εἰς τὰ ὁποῖα στεγάζονται, εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀνθυγιεινά.

Δυστυχῶς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ νὰ καυτηριάσωμεν τὴν ἐπιδεικνυομένην ἀδιαφορίαν.

Ὑπάρχουν ὑποκαταστήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἐργασία διεξάγεται ὑπὸ συνθήκας ἀπαραδέκτους, μέχρι σημείου νὰ παρεμβαίνη διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων ἐργασίας, ἡ Ἐπιθεώρησις Ἐργασίας.

Παράδειγμα τὸ ὑποκατάστημα Ἡρακλείου Κρήτης.

Χρειάζεται ἄραγε νὰ συνεχίσωμεν;

Αὐτοτέλεια

Εἰς τὴν ὁμιλίαν του κατὰ τὸ κόψιμο τῆς πίττας τοῦ Συλλόγου, ὁ κ. Διοικητὴς ὡμίλησεν περὶ τῆς «οἰκονομικῆς ὑγείας» τοῦ ἀσφαλιστικοῦ μας Ὀργανισμοῦ. Δὲν ἠκούσαμεν ὅμως νὰ ἀναφέρεται εἰς τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἔχουν προκαλέσει τὸ «τεράστιον πρόβλημα» ὡς τὸ ἐχαρακτήρισε, τῆς «οἰκονομικῆς ὑ-

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Δημ. Λ. Ζωγράφου (1926)
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΜΕΡΟΣ Β'

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

Τὰ ἄτοπα αὐτά, τὰ ὁποῖα, ὡς βλέπομεν, ἔφθανον καὶ μέχρι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, πρώτη ἐθεράπευσεν ἡ Κυβέρνησις τῆς Βενετίας, ἡ ὁποία ἵδρυσε τὴν Τράπεζαν Παρακαταθηκῶν. Εἰς τὴν Τράπεζαν αὐτὴν ἐδικαιοῦτο πᾶς τις νὰ καταθέσῃ οἷον δήποτε ποσόν, ἔναντι τοῦ ὁποίου ἐλάμβανεν ἔγγραφον ἀπόδειξιν.

Τὰ πρὸς κατάθεσιν ὅμως νομίσματα ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀκέραια, ἀνελλιπῆ, μειουμένης τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐφ' ὅσον ταῦτα ζυγιζόμενα ἀποδεικνύοντο κατωτέρου μεταλλικοῦ ὄγκου.

Αἱ ὑπὸ τῆς Τραπέζης γενόμεναι πληρωμαὶ ἐτελοῦντο δι' ἐκεραίων καὶ μὴ ἐφθαρμένων νομισμάτων. Τοιαύτην ἐξήσκησεν ἐπιβολὴν ἐπὶ τῆς χρηματιστικῆς κινήσεως ἡ αὐστηρότης τῶν Τραπεζιτικῶν αὐτῶν μέτρων, ὥστε πᾶσα συναλλαγή, γενομένη διὰ γραμματίων ἢ δανείων, περιελάμβανε ὅρον πληρωμῆς, τὴν φράσιν νομίσματα τῆς Τραπέζης (MONETA DI BANCO), τοὐτέστιν συναλλαγὴν μὲ νομίσματα μηδεμίαν ὑποστάντα ἀλλοίωσιν ἢ προστριβήν.

Εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ αἱ ἀλληλοπιστοχρεώσεις. Οἱ καταθέται, προκειμένου νὰ καταβάλλουν πρὸς τρίτον, ἔδιδον πρὸς τὴν Τράπεζαν τὴν δέουσαν ἐντολὴν καὶ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐπιστοῦτο ἐπ' ὀνόματι τρίτου καὶ μὲ χρέος τοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ των.

Ἀλλ' εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Βενετίας καὶ τὰς μετέπειτα ἱδρυθείσας εἰς Ἀμστελόδαμον, Ἀμβοῦργον, Γένουαν, Στοκχόλμην κτλ. ἕκαστος ἔμπορος κατέθετεν εἰς αὐτὰς εἴτε γνήσιον νόμισμα, εἴτε ἄκοπον μέταλλον, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἐξεφράζετο εἰς ἐθνικὸν νόμισμα σταθμοῦ καὶ ποιοῦ ὡρισμένου παρὰ τοῦ νόμου. Ἡ δὲ Τράπεζα ἤνοιγε λογαριασμὸν εἰς πάντα παρακαταθέτην καὶ ἐσημείου εἰς πίστωσιν αὐτοῦ τὴν κατατεθεῖσαν ποσότητα. Ὅταν δὲ ὁ ἔμπορος οὗτος ἔπρεπε νὰ μεταβιβάσῃ τὸ κατατεθὲν ποσὸν εἰς λογαριασμὸν τοῦ πιστωτοῦ του, ἡ μεταβίβασις αὕτη ἐγίνετο δι' ἁπλῆς ἐγγραφῆς ἐπὶ τῶν βιβλίων τῆς Τραπέζης. Οὕτω τὰ τραπεζιτικὰ νομίσματα, τὰ ἄλλως καλούμενα καὶ «ἀναγνωριστικά», καὶ τὰ πιστοποιητικὰ τῶν παρακαταθηκῶν, ἅτινα π.χ. ἐξεδίδοντο ὑπὸ τῆς ἐν Στοκχόλμῃ Τραπέζης, κατήντησαν νὰ ἔχωσιν ἀξίαν ἀνωτέραν τοῦ κυκλοφοροῦντος νομίσματος. Αἱ δὲ τὰς χώρας, ὅπου ὑπῆρχον Τράπεζαι Παρακαταθηκῶν, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ πλούτου τοῦ Ἀμστελοδάμου, τῆς Βενετίας, τοῦ Ἀμβούργου, τῆς Γένουης κτλ., καθ' ὅσον δι' αὐτῶν αἱ χῶραι αὗται οὐ μόνον συνηλλάττοντο ἐπικερδῶς μετὰ τῶν ἀλλοδαπῶν, ἀλλὰ καὶ διότι διὰ τῶν τοιούτων Τραπεζῶν διηυκολύνοντο αἱ πληρωμαὶ καὶ ἡ μεταβίβασις τῶν κεφαλαίων, ἄνευ μεταφορᾶς νομισμάτων.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.)

Ἡ γνώμη μας

γείας τῶν Ταμείων Συντάξεων τῆς Τραπέζης».

Ὁ κ. Διοικητὴς γνωρίζει τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι προεκάλεσαν τὸ «τεράστιον πρόβλημα». Θὰ ἔπρεπε συνεπῶς νὰ μὴν ὁμιλήση περὶ αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ἀναγνωρίση τὸ δίκαιόν μας καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποφύγη νὰ ἀναζητήση τὴν λύσιν τοῦ «προβλήματος» τοῦ Ταμείου μας, εἰς τὰ γενικὰ πλαίσια τῆς ἀναμορφώσεως τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως».

Οἱ ἀσφαλιστικοί μας Ὀργανισμοὶ εἶναι οἱ ὑγιέστεροι ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ εἰς τὴν χώραν μας καὶ τὸ μόνον ποὺ πρέπει νὰ γίνη εἶναι νὰ τοὺς δοθοῦν ὅσα κατὰ καιροὺς ἐζημιώθησαν ἐκ τῶν Κρατικῶν παρεμβάσεων, ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ἐκ τῆς δεσμεύσεως τῶν κεφαλαίων των καὶ τῆς ἀπαγορεύσεως νὰ προβαίνουν εἰς τὰς ἐνδεικνυομένας ἐπενδύσεις.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ θέσις μας ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀσφαλιστκούς μας Ὀργανισμοὺς εἶναι αὐτὴ ποὺ πολὺ ἐπιγραμματικὰ καθώρισε ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας κατὰ τὴν συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν συγχώνευσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων. Αὐτοτέλεια.

Συγχαρητήρια

Μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν χαιρετίζομεν τὴν νίκην τῶν συναδέλφων τῆς Ἰονικῆς — Λαϊκῆς Τραπέζης.

Μὲ τὴν συνοχὴν καὶ τὴν ἀγωνιστικότητα ποὺ ἐπέδειξαν οἱ συνάδελφοι τῆς Ἰονικῆς — Λαϊκῆς Τραπέζης ἐπέτυχον νὰ κερδίσουν τὴν πρώτην φάσιν τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν δικαίων αἰτημάτων τους.

Ἡ τάξις τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων τοὺς συμπαρίσταται καὶ τοὺς συγχαίρει.

Αἱ παραιτήσεις

Αἱ παραιτήσεις νέων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης, συνεχίζονται. Οἱ τριάντα τρεῖς, τὰς παραιτήσεις τῶν ὁποίων ἐσχολιάσαμεν εἰς προηγούμενον φύλλον μας, ἔχουν γίνει, ἄγνωστον πέον, πόσα. Καὶ τὸ κακὸ θὰ συνεχισθῆ ἂν δὲν βελτιωθοῦν οἱ ὅροι ἐργασίας, εἰς σημεῖον, ὥστε νὰ πείθωνται οἱ νέοι ὅτι ἡ ἰδιότης τοῦ Τραπεζικοῦ ὑπαλλήλου τοὺς ἐξασφαλίζει ἀξιοπρεπῆ διαβίωσιν.

Ὑπάρχει ἀντίρρησις;

Αἱ μεταθέσεις

Αἱ μεταθέσεις ὑπαλλήλων ὅταν γίνωνται μὲ κριτήρια ἀντικειμενικά, ἐκπληροῦν ἀπόλυτα τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἔχουν θεσπισθῆ. Καὶ ὁ σκοπὸς δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν κάλυψιν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως «μετάθεσις» σημαίνει ριζικὴν ἀλλαγὴν τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τῶν ὑπαλλήλων, ἡ κάθε μετάθεσις πρέπει νὰ γίνεται μὲ γνώμονα ὄχι μόνον τὰ στενὰ ὑπηρεσιακὰ συμφέροντα ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα τῶν ὑπαλλήλων. Καὶ αὐτὰ μὲν ὅταν ἡ μετάθεσις ὑπαγορεύεται ἀπὸ ὑπηρεσιακὴν ἀνάγκην.

Ὅταν ὅμως ἡ «μετάθεσις» γίνεται ὅπλον εἰς τὰς χερας τῆς ὑπησίας διὰ νὰ στραφῆ ἐναντίον ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ὑπαλλήλων τότε... ἂς μὴ μᾶς ἐπιτραπῆ ὁ χαρακτηρισμός.

Ἡ ἐκδίκησις ὑπαλλήλων διὰ τῆς μεταθέσεως πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ παταχθῆ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Συνεργασία

Χαιρετίζομεν τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐνημερωτικοῦ δελτίου τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης. Ἡ «ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ» ὅπως τιτλοφορεῖται τὸ δελτίον «ἀποβλέπει νὰ δημιουργήση μιὰ θερμὴ φιλικὴ ἀτμόσφαιρα γιὰ ὅλους ὅσους ζοῦν καὶ ἀναπνέουν μέσα σ' αὐτὸ τὸ ὑπεραιωνόβιο Ἵδρυμα». Αὐτὰ ὑπόσχεται εἰς τὸ πρῶτον σχόλιόν της.

Εὐχόμεθα ἡ «ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ» νὰ ἐπαληθεύση τὸν τίτλο της καὶ νὰ συντελέση εἰς τὴν προώθησιν τῆς συνεργασίας Διοικήσεως καὶ Ἐργαζομένων πρὸς ὄφελος καὶ τῶν δύο.

Τὴν καλωσορίζουμε καὶ ἀναμένομεν τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς προσπαθείας.

«ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ»

Μηνιαῖον ὄργανον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Δ)νσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ:
Ὑπεύθυνος Ὕλης:
ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.
Μητροπόλεως 43—Ἀμαρούσιον

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΑΘ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ρήγα Παλαμήδη 5 —Ἀθῆναι
Τηλ. 319.306

ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.)

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἱδρύθη ἡ Τράπεζα τῆς Βενετίας κατὰ τὸ 1157 ἔτος, κατὰ τοὺς Σταυροφορικοὺς χρόνους, φέρουσα τὴν ὀνομασίαν «BANCO» καὶ μετέπειτα «BANCO DEL GIRO». Μέχρι τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος, ἐπὶ 250 τοῦτέστιν ἔτη, ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις παρομοίων μεταγενεστέρων οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν. Ἡ Τράπεζα τῆς Βενετίας ἐδέχετο, ὡς εἴπομεν, καταθέσεις, ἤνοιγε πιστώσεις καὶ παρεῖχε δάνεια, ἔχουσα 5.000.000 δουκᾶτα κεφάλαιον, ἀντιπροσωπεύοντα 300.000.000 σημερινῶν δραχμῶν. Τὸ κεφάλαιόν της ἦτο ἠγγυημένον ἀπὸ τὴν Βενετικὴν Κυβέρνησιν. Ἡ Τράπεζα αὕτη διετηρήθη μέχρι τῆς καταργήσεως τοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς διαλύσεως τοῦ Κράτους κατὰ τὸ 1797.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΒΑΡΚΕΛΩΝΗΣ, ΓΕΝΟΒΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΜΣΤΕΛΟΔΑΜΟΥ

Κατὰ τὸ ἔτος 1349 ἱδρύθη εἰς Βαρκελώνην Τράπεζα μὲ τὰς ἰδίας τραπεζιτικὰς βάσεις.

Ἡ ἐπίσημος Τράπεζα τῆς Γένοβας ἤρχισε τὰς ἐργασίας της εἰς τὰ 1409 καὶ ἦτο γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἅγιος Γεώργιος».

Ἡ Τράπεζα τοῦ Ἀμστελοδάμου ἱδρύθη κατὰ τὸ 1609 καὶ ἐδέχετο καταθέσεις μὴ δανειζομένη ποτέ, οὔτε ἐκδίδουσα χαρτονόμισμα.

Διὰ τῆς ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης ταύτης ἐσκοπεῖτο ἐπίσης ἡ καταπολέμησις τῶν συναλλακτικῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας ἐπροκάλει ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν περικεκομμένων καὶ ἐφθαρμένων ξένων νομισμάτων, τὰ ὁποῖα τὸ ἀπέραντον ἐμπόριον τοῦ Ἀμστελοδάμου ἐπεσώρευσεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀπὸ πάσης Εὐρωπαϊκῆς γωνίας. Εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην ἡ Ὁλλανδικὴ Κυβέρνησις παρέσχεν ἴδια προνόμια. Διὰ νόμου καθωρίζετο, ὅτι πᾶσα πληρωμὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 600 φιορίνια θὰ ἐγίνετο διὰ νομισμάτων τῆς Τραπέζης, καὶ οὕτω ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐπεξετάθη ἐφ' ὅλων τῶν συναλλαγῶν τοῦ Κράτους. Ὀλίγον μετὰ τὴν ἵδρυσίν της εἰς τὰ ταμεῖα της συνεκεντρώθησαν παρακατατιθέμενα τὰ νομίσματα οὐ μόνον τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν διαφόρων Δήμων καὶ Ἐπαρχιῶν. Τὰ παραλαμβανόμενα πρὸς κατάθεσιν νομίσματα ἐξυγίζοντο ὑπὸ τῆς Τραπέζης καὶ ἔναντι τούτων ἐξέδιδεν αὕτη γραμμάτια παρακαταθηκῶν, κυκλοφοροῦντα δι' ἁπλῆς τῶν κατόχων ὀπισθογραφήσεως. Οἱ παρακαταθέται δὲν ἐλάμβανον τόκον. Τοὐναντίον τνὴ στιγμὴν τῆς καταθέσεως κατέβαλον πρὸς τὴν Τράπεζαν 18 φιορίνια καὶ 1)8 ο)ο κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς καταθέσεως. Ἡ Τράπεζα αὕτη κατεστράφη ὅτε ἀνεκαλύφθη, ὅτι οἱ ιευθυνταί της εἶχον δανείσει 28 ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ὁλλανδίας ὀλίγον πρὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν Γάλλων. Τὸ κεφάλαιον τῆς Τραπέζης ταύτης οὐδέποτε ἐγένετο γνωστὸν ἀκριβῶς, ἐνομίζετο μόνον ὅτι εἶχεν εἰς τὰ ταμεῖα της περισσότερον χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἀπὸ κάθε ἄλλο τραπεζιτικὸν ἵδρυμα τῆς Εὐρώπης.

Εἰς τὸ Ἀμστελόδαμον, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν καταθετῶν, οἱ τέσσαρες Δημογέροντες ἠγγυῶντο τὴν τήρησιν τῶν παρακαταθηκῶν· ἐπειδὴ δὲ ἐνιαυσίως οἱ Δημογέροντες ἀνενεοῦντο, πρὶν ἢ οἱ νέοι δημοτικοὶ ἄρχοντες ἀναλάβωσι τὰ ἔργα αὐτῶν, ἐξήταζον ἂν αἱ παρακατεθειμέναι ποσότητες ἦσαν ἴσαι μὲ τὰς σημειωθείσας ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Τραπέζης καὶ ὑπεχρεοῦντο ἐνόρκως νὰ τὰς μεταδώσωσι σώας εἰς τοὺς διαδόχους αὐτῶν.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΟΥ ΑΜΒΟΥΡΓΟΥ, ΤΟΥ ΡΟΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΣ

Ἡ Τράπεζα τοῦ Ἀμβούργου ἱδρύθη τῷ 1619 μὲ βάσιν τὸ εἶδος τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης τοῦ Ἀμστελοδάμου. Εἰς τὰ 1635 ἱδρύθη ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους ἡ Τράπεζα τοῦ Ρότερνταμ καὶ εἰς τὰ 1668 ἡ Τράπεζα τῆς Στοκχόλμης. Ἡ τελευταία αὕτη εἰσήγαγε νεωτερισμόν, δεχθεῖσα νὰ δανείζη, μέρος τῶν κεφαλαίων της ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων καὶ ἐπὶ ἐνεχείρῳ πολυτίμων πραγμάτων. Ἡ Τράπεζα αὕτη εἰσέπραττεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον χρόνον ὅλας τὰς προσόδους τοῦ Βασιλείου καὶ διεφύλαττεν εἰς ἰδίας ὑποθήκας τὸν χαλκόν, τὸν ἐξορυσσόμενον ἀπὸ τὰ κρατικὰ μεταλλεῖα. Ἡ δὲ Ἐυνέλευσις τοῦ 1678 διέταξεν ἀ λαμβάνωνται κατὰ πᾶσαν τριετίαν λογοδοσίαν ἀπὸ τοὺς διαχειριστάς, τοῦ ἱ ρύματος καὶ νὰ ἐπιζητῶνται τὰ μέσα δι' ν ἤθελεν αὐξήσει ἡ πρὸς αὐτὸ πίστις. Ἡ Τράπεζα αὕτη ἐλκύει ἰδιαιτέρως τὴν προσοχήν, διότι εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη πασῶν ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων καὶ δύναται νὰ θεωρηθῆ δημιουργὸς τῶν κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα ἱδρυθεισῶν ἐν Σουηδίᾳ ἀλληλεγγύων Τραπεζῶν (ENSKILDA — BANK), τῆς πρώτης σχηματισθείσης κατὰ τὸ 1830 ἐν ΥΣΤΑΔ.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΣΚΩΤΙΑΣ ΚΑΙ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

Ἡ Τράπεζα τοῦ Λονδίνου, ἡ σημαντικωτέρα τῆς Εὐρώπης ἱδρύθη τὸ 1694 κατὰ πρότασιν τοῦ εὐγενοῦς Σκώτου Πάτερσον καὶ ἐπὶ τῆς Βασιλ. Γουλιέλμου καὶ Μαρίας. Ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν της ἦτο καταθέσεις, προεξοφλήσεις καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν ἐν ὄψει πληρωνομένων γραμματίων. Τὸ πρῶτον μετοχικόν της κεφάλαιον συνίστατο ἐκ Λιρῶν Στ. 1.200.000. Κατετέθη δὲ τοῦτο κατόπιν τοῦ Νόμου τῆς 27 Ἰουλίου 1894, καθ' ὃν ἡ συνιστωμένη δι' αὐτοῦ Τράπεζα εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κυκλοφορῇ τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ γραμμάτιά της, νὰ δέχεται παρακαταθήκας ἐμπορευμάτων καὶ ἐπ' αὐτῶν νὰ ἐνεργῇ δάνεια, νὰ δανείζη ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων καὶ νὰ ἐκδίδη τραπεζογραμμάτια ἴσης πρὸς τὸ κεφάλαιόν της ἀξίας πληρωτέας ἐν ὄψει καὶ εἰς τὸν κομιστήν. Τὰ κεφάλαιά της ἔλαβον βραδύτερον αὔξησιν καὶ εἰς τὰ 1781 ἀνήρχοντο εἰς Λίρας Στ. 11.642.000. Κατὰ τὸ 1800 τὸ προνόμιον τῆς Τραπέζης ἀνενεώθη μέχρι τοῦ 1835 ἀναλαβούσης ταύτης τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγῇ εἰς τὸ Δημόσιον Λίρας Στ. 3.000.000 ἀτόκως ἐπὶ ἓξ ἔτη. Κατὰ τὸ 1833 ἔγινε νέα ἀνανέωσις διὰ 21 ἔτη.

Ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἡ Τράπεζα αὕτη εἶναι στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν Κυβέρνησιν πρὸς ἣν ἐχορήγει ἑκάστοτε ἀνάλογα πρὸς τὰ κεφάλαιά της δάνεια.

Ἡ Τράπεζα αὕτη διαχειρίζεται τὸ δημόσιον χρέος καὶ εἰσπράττει τὰς προσόδους, αἵτινες ἀνέρχονται κατ' ἔτος εἰς Λίρας Στ. 50.000.000 Ἀπέβη δὲ ἰσχυρὸς βοηθὸς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

Ἡ Τράπεζα τοῦ Λονδίνου, αἱ τρεῖς τῆς Σκωτίας καὶ ἡ τῆς Ἰρλανδίας, εἶναι τὰ μόνα ἐπίσημα δανειστικὰ ἱδρύματα τῆς Μ. Βρεττανίας. Ὅλαι αἱ ἄλλαι τῆς Βρεττανίας Τράπεζαι, καλούμεναι Ἐπαρχιακαὶ ἢ Δημοτικαὶ συνίστανται ἀπὸ ἰδιωτικὰς μετοχάς, ἄνευ ὡρισμένου κεφαλαίου, καὶ τὰ μέλη αὐτῆς ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν τῶν ἐμπορικῶν οἴκων εὐθύνην. Αἱ Τράπεζαι τῆς Σκωτίας παρε ἔχθησαν νεωτερίζουσαι τὰς ἐντόκους καταθέσεις. Οὕτω διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἀνεπτύχθη ἡ ἐνεργητικότης των καὶ τὰ ἐν ἀργίᾳ εὑρισκόμενα κεφάλαια, συγκεντρούμενα εἰς τὰ ταμεῖα των, ἐσκορπίζοντο εἰς τὰς ἐργατικὰς καὶ βιομηχανικὰς τάξεις. Ἡ σημασία τοῦ νεωτερισμοῦ τούτου οὐδενὸς διαφεύγει τὴν προσοχήν. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τοῦ τόπου ἐλάμβανε νέαν τόνωσιν, αἱ δὲ Τράπεζαι δὲν περιωρίζοντο λαμβάνουσαι τὰς μεγάλας καταθέσεις, ἀλλ' ἐδέχοντο καὶ τὰς καθημερινὰς τῶν ἐργατῶν οἰκονομίας, συνιστῶσαι αὕτω πρῶται τὰ τόσον εὐδοκιμήσαντα μετέπειτα ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ Ταμιευτήρια.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ, ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ, ΒΡΕΣΛΑΒΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΟΠΕΝΓΧΑΓΗΣ

Ἡ Τράπεζα τῆς Βιέννης συνεστήθη τῷ 1703 καὶ κατὰ τὸ 1791 ἤρχισε τὴν ἔκδοσιν τραπεζικῶν γραμματίων, ὅμως ἠλαττώθη ἡ ἀξία λόγῳ τῆς πληθωρικῆς ἐκδόσεως αὐτῶν. Κατόπιν τούτου ἱδρύθη νέα κατὰ τὸ 1816 Τράπεζα, μὲ σκοπὸν νὰ μετριάση τὴν κυκλοφορίαν τῶν γραμματίων καὶ νὰ ἐργάζεται τὰς συνήθεις τραπεζικὰς ἐργασίας

Αἱ Τράπεζαι Βερολίνου καὶ Βρεσλαβίας ἱδρύθησαν τῷ 1765. Ἡ Τράπεζα τῆς Κοπεγχάγης συνεστήθη τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1736 διὰ συμμετοχῆς χιλίων μετόχων, συνεισφερόντων ἑκάστου πεντακόσια σκοῦδα. Ἐδάνειζεν αὕτη πρὸς 4 ο)ο καὶ οὕτως ὁ τόκος τῶν δανείων, ὅστις μέχρι τότε ἔφθανε τὰ 5 καὶ 6 ο)ο, κατῆλθεν εἰς τὸ ὅριον αὐτό.

ΑΙ ΡΩΣΙΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ. Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΓΑΛΛΙΑΣ κλπ.

Εἰς τὴν Ρωσίαν ἱδρύθησαν ἐπὶ Αἰκατερίνης τρεῖς ιάφοροι Τράπεζαι εἰς Πετρούπολιν. Ἡ μὲν συνέστη μὲ περιεργώτατον προορισμόν, τουτέστι πρὸς διατήρησιν τοῦ Νοσοκομείου τῶν ἐκθέτων βρεφῶν. Αὕτη δανείζει ἐπὶ ἐνεχείρω πολυτίμων μετάλλων καὶ λίθων καὶ δίδει τόκον ἐπὶ καταθέσεων τοὐλλάχιστον ἑνὸς ἔτους. Ἡ δευτέρα ἤρχισε τὸ 1770 εἰς Πετρούπολιν καὶ Μόσχαν, ἐκδίδουσα τὸ χαρτονόμισμα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ τρίτη δανείζει ἐπὶ πραγματικῇ ἀσφαλείᾳ. Κατὰ δὲ τὸ 1818 συνεστήθη ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ρωσίας. Ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας συνέστη τῷ 1803, μὲ κεφάλαιον 90.000.000 φρ. διηρημένον εἰς 90.000 μετοχῶν

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ π. αἰῶνος αἱ Τράπεζαι Γαλλίας, Ρωσίας, Ἀγγλίας καὶ Βιέννης ἦσαν αἱ σημαντικώτεραι εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ ἐν Ἀμερικῇ οἰκονομικὴ νομοθεσία συνέτεινε μεγάλως εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων. Κατὰ τὸ 1811 ὑπῆρχον εἰς Ἀμερικὴν 88 Τράπεζαι, κατὰ τὸ 1838 ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας Τραπεζῶν ἀνήρχετο εἰς 677.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

Συνάδελφοι,

Ἡ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» εἶναι τὸ ὄργανον ποὺ μάχεται διὰ τὰ συμφέροντά μας.

Φέρνει τὸν ἕνα κοντὰ στὸν ἄλλον καὶ συναδελφώνει τὸν κλάδον μας. Ἡ σύνταξις τῆς «Τραπεζιτικῆς» ζητεῖ ἀπὸ ὅλους νὰ τὴν βοηθήσουμε εἰς τὸ ἔργον της.

Κάθε συνάδελφος ἂς γίνη καὶ ἀνταποκριτής της.

Ἔτσι θὰ εἶναι δυνατὸν καὶ τὰ γενικὰ θέματα τοῦ κλάδου μας, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰδικὰ θέματα τῶν τοπικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ὑποκαταστημάτων νὰ καταχωροῦνται εἰς τὰ στήλας της.

Γράφετε λοιπόν, γιὰ ὅ,τι συμβαίνει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας. Ἐνημερώνετε τὴν σύνταξιν γιὰ ὅλα.

Ὁ γάμος ἑνὸς συναδέλφου κάποιο ἄλλο εὐχάριστο γεγονὸς εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ εἴδησις ποὺ θὰ χαροποιήση ὅλους. Ἡ στήλη «Κοινωνικὰ» θὰ καταχωρῇ εὐχαρίστως ὅ,τι περιέρχεται εἰς αὐτήν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΩΡΕΑΙ

1) Δωρεαὶ ὑπὲρ ΤΥΠΕΤ

Παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας Βιομηχανικῶν Δανείων Κ)κοῦ Κ)τος Ε.Τ.Ε. δωρεὰ εἰς μνήμην τῆς ἀποβιωσάσης μητρὸς τοῦ συναδέλφου Ἰσίδωρ. Χατζηγιάννη δρχ. 650.

✶

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Καταστήματος Ἀγορᾶς κατέθεσεν ὑπὲρ τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. δρχ. 710, εἰς μνήμην τῆς ἀποβιωσάσης μητρὸς τοῦ συναδέλφου των Σπυρίδωνος Κουτσούρη.

2) Δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ «ΥΓΕΙΑΣ ΜΕΛΑΘΡΟΝ» Προσωπικοῦ Ε.Τ.Ε.

Παρὰ τῶν πληροφοριοληπτῶν τῆς Διοικήσεως, Κ)κῶν καὶ Περιφερειακῶν Κ)των Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰς μνήμην τῶν ἀποβιωσάντων:

1) Εὐσταθίου Εὐσταθοπούλου πατρὸς τοῦ συναδέλφου Διον. Εὐσταθοπούλου.

2) Λουκᾶ Εὐσταθίου ἀδελφοῦ τοῦ συναδέλφου Γεωργ. Εὐσταθίου δρχ. 1.015.

ΠΕΝΘΗ

Εἰς ἡλικίαν 53 ἐτῶν ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη τὴν 11.1.70 ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑποκ)τος ὁδ. Ναυαρίνου - Πειραιῶς Νικόλαος Ἀδὰμ Ἀνδρεάδης.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ Π. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Χειρ. Ὀδοντίατρος
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 2 — ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 634.637
ΤΗΛ. ΟΙΚ. 453.551
ΩΡΑΙ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
9—1 ΚΑΘΗΜ.
6—8 ΤΡΙΤΗ — ΠΕΜΠΤΗ

ΑΡΗΣ ΛΙΑΚΟΣ
Νευρολόγος — Ψυχίατρος
Diploma in phychological (D.P.M.) Royal College of physicians and surgeons LONDON
Δέχεται τὰ μέλη τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. Ἱπποκράτους καὶ Ναυαρίνου 8
5 — 8 μ.μ.
Τηλ. 820-972

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΑΡΤΗΣ

ΑΡΤΑ.— Τὸ Σάββατον 10 Ἰανουαρίου ἐπραγματοποιήθη ἡ καθιερωθεῖσα συνεστίασις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους.

Ἡ ἑορτὴ ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἐξοχικὸν Κέντρον Μόσσιαλου, ἐντὸς ἀτμοσφαίρας πλήρους συναδελφώσεως.

Προσκληθέντες παρέστησαν: Ὁ κ. Νομάρχης Ἄρτης, ὁ κ. Στρατιωτικὸς Διοικητὴς καὶ ὁ κ. Δήμαρχος Ἀρταίων μετὰ τῶν συζύγων των, οἱ Διευθυνταὶ τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ἐν ἀρχῇ, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑποκαταστήματός μας κ. Μιλτιάδης Βυζανιάρης προσεφώνησε τοὺς προσκεκλημένους καὶ εἶτα ἐκάλεσε τὸν κ. Νομάρχην νὰ κόψη τὴν βασιλόπιτταν, ὅπερ καὶ ἐγένετο ὑπὸ τὰς ζωηρὰς ἐπευφημίας τῶν παριστάμενων.

Τὸ χρυσὸν νόμισμα (χρυσῆ λίρα) —προσφορὰ τοῦ κ. Διευθυντοῦ μας — εὑρέθη εἰς τὸ τεμάχιον τῆς συναδέλφου κ. Καίτης Ρηγανέλα.

Ἐπηκολούθησε πλουσιώτατον γεῦμα καὶ χορός, ὁ ὁποῖος παρετάθη μὲ ἀμείωτον κέφι μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

Ἔτσι ἔληξεν ἡ θαυμασία αὕτη συνεστίασις τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος Ἄρτης, ἐν μέσῳ εὐχῶν ὅπως τὸ ἀρξάμενον νέον ἔτος χαρίση εἰς ὅλους μας εὐτυχίαν καὶ χαράν, οἰκογενειακὴν καὶ ἀτομικήν.

Οἱ τυχεροὶ τῶν ἀναμνηστικῶν δώρων εἰς τὴν ἐτησίαν δεξίωσιν τῶν Ὑπαλλήλων ὑπὸ τῆς Διοικήσεως

Κατὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως δεξίωσιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης, ἐκληρώθησαν ἀναμνηστικὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα ἐκέρδισαν οἱ κατωτέρω ἀναφερόμενοι:

Ἑλένη Γαρρᾶ, Βαρελᾶ Ἀλίκη, Πατρικόπουλος Δημ. Κυπαρισσόπουλος Ἐμμ., Ζιώγας Δημ., Κουκλάκη Φωτ., Κοκούση Θεοφ. Κόκκαλης Στ. Παπαθησσαρίωνος Χρυσ., Λεμπέσης Νικ., Γκολεμᾶ Εὐστ., Τζανετάκης Στέφ., Γεροντάκης Ἀθ. Παπακωστοπούλου Καλλιόπη, Λαγουτάρης Ἀνδρ., Τσόντος Στ., Κυρούσης Κυριάκος, Πάστρα Ἀναστ., Πέτρος Ἀλεξάνδρου, Βέργος Νικ., Σαμσαρέλλου Ἑλ., Λαντζώνης Εὐστ., Ἀγαθὸς Νικ., Τίντος Παν. Μαστοράκης Παναγ., Γρηγορίου Σοφ., Καρατόλος Ἀπ., Γώγολος Δημ., Κατσαρὸς Γεώργ., Συμεωνίδου Βασιλ., Μακρίδης Νικ., Στρατῆς Εὐάγγ., Ζαχαρίδης Εὐστρ., Δρόσου Ἀγγελική, Λεμονῆς Ἀναστ., Κωνσταντινέας Παν., Τσάκωνας Φώτ., Παυλόπουλος Γεώργ., Δεκαΐσαρ Ρόζα.

(Τῆς Διοικήσεως)

Πανοπούλου Εὐτ., Σαμαρᾶ Εὐαγγελία, Βλάχος Πέτρος, Καρυωτάκης Δημοσθ., Τριγώνης Δημ., Γρατσιᾶς Δημήτριος.

(Τοῦ καταστήματος Σταδίου 38)

Ὅμηρος Ἐμμανουὴλ (Κατ. Ἀμαρουσίου).
Μουλαγιάννη Αἰκ. (Ἀγορᾶς).
Μάναλη Μαρ. (Αἰγάλεω).
Παχνέλης Βασιλ. (Βάθης).
Σύρος Ἰωάννης (Εὐριπίδου).
Γαροφαλάκης Ν. (Ἱπποκράτους).
Καρανδρέα Μαρία (Καλαμιώτου).
Καλαϊτζάκη Θεοδ. (Καλλιθέας).
Καραμπάτσος Παν. (Πλ. Κάνιγγος).
Παπαϊωάννου Γ. (Λαχαναγορᾶς).
Ἀποστολίδη Σοφία (Κολωνακίου).
Παπανικολάου Εὐθύμ. (Μητροπόλεως).
Σταυρινάκη Ἑλ. (Μητροπόλεως).
Ζαχάκης Ἐμμ. (Μητροπόλεως).
Αὐθωνίδου Εὐτ. (Μοναστηρακίου).
Γαϊτάνης Ἰ. (Νεαπόλεως Ἀθ.).
Γαλατερὸς Ἰω. (Ὁμονοίας).
Κοκκίνου Παγώνα (Γ' Σεπτεμβρίου).
Κυριμάκης Νικ. (Πανεπιστημίου).
Πολυχρονόπουλος Εὐάγγ. (Πατησίων).
Στέλλας Σπυρ. (Βρυώνη).
Κουλουριώτης Δ. (Πολυκλείτου).
Κουτσομιχάλη Στ. (Πραξιτέλους).
Κρυαράκης Κων. (Συντάγματος).
Σκοπελίτης Νικ. (Συντάγματος).
Ἀ οσίδης Λαζ. (Πειραιῶς Α').
Παγκράτης Πρ. (Πειραιῶς Α').
Καλοπούλου Ξένη (Πειραιῶς Α').
Ἀντωνιάδης Ἀλ. (Πειραιῶς Α').
Σταματίου Βασιλικὴ (Ζέας).
Παγίδας Παν. (Νικαίας).
Πατάπης Ἰ. (Ναυαρίνου).
Ζωγράφου Ἐλισσάβετ (Βόλου).
Χαλκιόπουλος Φοῖβ. (Ἡρακλείου).
Κυπερίδου Εὐαγγ. (Βόλου).
Παλαμίδης Μ. (Θεσ)νίκης Α').

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης κ. Κομνηνὸς κόβει καὶ διανέμει τὰ τεμάχια τῆς πίττας, ἐνῶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου κ. Παπαϊωάνου ἐκφωνεῖ τὰ ὀνόματα τῶν δικαιούχων.

Ὀθωναῖος — Τσουδερός. Πρώην καὶ νῦν Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου. Θερμὴ συναδελφικὴ χειραψία. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν αἰτημάτων τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ὑπεράνω πάσης διαφορᾶς.

«Ὅσοι ἔμειναν» διασκέδασαν μέχρι πρωΐας. Ἀδιάψευστος μάρτυς ἡ φωτογραφία.

Ἡ ὁμιλία τοῦ ὑπουργοῦ Ἐργασίας κατὰ τὸ κόψιμο τῆς πίττας

ΑΠΟ ΣΑΣ ΑΝΕΚΑΘΕΝ ΠΡΟΗΛΘΟΝ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.)

σαν αἱ μέθοδοι τὰς ὁποίας ἠκολουθήσαμεν καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἦσαν ἀποτελεσματικαὶ καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν μεθόδων εἶναι ὅτι περιήλθομεν εἰς μίαν οἰκονομικὴν στενότητα, ἐνῶ τώρα τὰ τελευταῖα χρόνια εὑμεθα πλέον εἰς τὴν πορείαν μιᾶς οἰκονομικῆς διευρύνσεως, ἡ ὁποία ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς οἰκονομικῆς διευρύνσεως τὴν ὁποίαν ἐπέτυχον ἄλλαι χῶραι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν καὶ βιομηχανικὴν παράδοσιν καὶ οἰκονομικὴν ἱστορίαν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ἀσυγκρίτως μεγαλυτέραν ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ Ἑλλάς, ὄχι διότι ἡ Ἑλλὰς ἦτο πτωχὴ ἢ ὅτι ὁ λαός της δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἔχῃ τὰ ἐπιτεύγματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶχον οἱ ἄλλοι λαοί, ἀλλὰ ἀκριβῶς διότι ἡ Ἑλλὰς ἦτο ὑποχρεωμένη ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς της θέσεως νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ σταυροδρόμι αὐτὸ τὸ ὁποῖον, κατὰ καιροὺς ἐχρειάσθη νὰ τὴν ἀπασχολήσῃ μὲ ὑψηλὰ ἐθνικὰ καὶ ἀνθρώπινα ἰδανικὰ καὶ χάριν τῶν ὁποίων νὰ θυσιασθῇ ὁ λαός της καὶ εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ἀφιερωθῇ τὸ δυναμικόν της ὥστε νὰ ἔχῃ εἰς ἕνα βαθμὸν παραμελήσει τὰ καθήκοντα ἐκεῖνα καὶ τὰς δυνατότητας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν μίαν οἰκονομικὴν ἐπέκτασιν. Ἐὰν λοιπὸν ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες καὶ σεῖς ὡς ἕνα κομμάτι τοῦ Ἔθνους ὡς σὰρξ βεβαίως ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι μεταξὺ ὑμῶν καὶ μεταξὺ τῶν προγόνων σας συναδέλφων ὑπάρχουν ἄνθρωποι καὶ ἴσως ὅλοι οἱ ὁποῖοι προσέφεραν ὑψίστας ὑπηρεσίας εἰς ἐθνικοὺς ἀγῶνας καὶ εἰς ἀγῶνας Ἰδεῶν καὶ εἰς ἀγῶνας ἀνθρωπίνων ἰδανικῶν δυνάμεθα σήμερα νὰ σκεφθῶμεν ὅτι ἔχομεν πλέον καὶ ἕναν νέον στόχον ὁ ὁποῖος προσθέτει καὶ δημιουργεῖ ἕνα εὐρύτερον φάσμα πρὸς τὸ ὁποῖον ἀποβλέπομεν, προσθέτει ἕνα νέον ἰδανικόν, τὸ ἰδανικὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, προσθέτει ἕναν νέον στόχον, τὸν στόχον τῆς οἰκονομικῆς ἀναδημιουργίας, προσθέτει τὸ καθῆκον ὅλων μας νὰ ἐπιδιώξωμεν νὰ δημιουργήσωμεν μίαν Ἑλλάδα οἰκονομικῶς συγχρονισμένην πρὸς τὰς ἄλλας χώρας, αἱ ὁποῖαι ἔτυχε νὰ εἶναι προηγμέναι, συγχρονισμένην καὶ δυναμένην ν' ἀνταποκριθῇ εἰς ἕναν συναγωνισμὸν εὐρυτέρου χώρου, διότι πλέον ἡ οἰκονομία γενικὰ τῆς ἀνθρωπότητος κινεῖται εἰς εὐρύτερον χῶρον καὶ αὐτὸ εἶναι ἕνα νέον μεγάλο ἐθνικὸν ἰδανικὸ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὅλοι καλούμεθα νὰ ἀγωνισθῶμεν καὶ χάριν τοῦ ὁποίου ἔχομεν συμφέρον ν' ἀγωνισθῶμεν. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ διὰ νὰ μὴν ὑπεισέλθω εἰς οἱασδήποτε λεπτομερείας καὶ εἰς οἱαδήποτε προβλήματα, διότι ἤδη ὁ κ. Διοικητὴς ἔθεσε τὴν βάσιν τῶν σχέσεων αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ὑπάρχουν μεταξὺ προσωπικοῦ καὶ Διευθύνσεως διότι ὡμίλησε περὶ ἀνθρωπίνων σχέσεων καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ ὁπωσδήποτε ἕνα σύγχρονον ἀνθρώπινον ἰδανικὸν οἱ ἐργαζόμενοι νὰ ἔχουν ἀνεπτυγμένας ἀνθρωπίνους σχέσεις δηλ. σχέσεις ἰσοτίμου καὶ καλῆς συνεργασίας τῶν δύο παραγόντων οἱ ὁποῖοι συνθέτουν τὸν ὀργανισμόν, τοῦ παράγοντος ποὺ λέγεται ΕΡΓΑΣΙΑ καὶ τοῦ παράγοντος ποὺ λέγεται ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, διὰ νὰ μὴν ὑπεισέλθω εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα βεβαίως θὰ μετέβαλον ἐνδεχομένως τὴν πανηγυρικὴν αὐτὴν καὶ ἑορταστικὴν συγκέντρωσιν εἰς μίαν ἐνδεχομένως διάλεξιν διαφορετικοῦ περιεχομένου ἀρκοῦμαι νὰ εἴπω ὅτι, ὅλοι ἐσεῖς ὑπὸ ἀνθρωπίνους σχέσεις καὶ ἐργασιακὰς σχέσεις ἰσοτίμους μὲ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Τραπέζης, μὲ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, εἶστε αὐτὴν τνὴ στιγμὴν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ προαγάγητε τὸ σύγχρονον αὐτὸ ἰδανικὸν τὸ ὁποῖον ὅσον καὶ ἐὰν θεωρῆτε ὅτι εἶναι αὐτονόητον πρέπει νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν τοὐλάχιστον δὲν ἐξετιμήθη, δὲν κατενοήθη καὶ δὲν ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τὴν μορφὴν ἀκριβῶς ὑπὸ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ προσπαθῶμεν ὅλοι, τὸ ἰδανικὸν τῆς μείζονος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ ὑπεισέλθω αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς μείζονος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Διατί πρέπει νὰ φθάσωμεν νὰ στρατευθῶμεν ὅλοι καὶ νὰ ἀγωνισθῶμεν ὅλοι καὶ νὰ θυσιασθῶμεν ὅλοι διὰ τὸ νέον αὐτὸ ἰδανικόν, αὐτὸ ἐνδεχομένως εἶναι ἕνα ἐρώτημα τὸ ὁποῖον μπορεῖ νὰ προβάλῃ εἰς τὰ χείλη ὅλων ἢ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων διότι ἐνδεχομένως δὲν ὑπάρχει ἀκόμη ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, τὸ ὁποῖον προσδιάρισε ὁ κ. Διοικητὴς, τοῦ γεγονότος τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων καὶ πέραν αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ἰδανικὸν αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν εἶναι ἀμεσώτατα συνυφασμένον καὶ συνδεδεμένον καὶ μὲ τὰ προσωπικά μας ἰδανικὰ καὶ μὲ τὶς προσωπικές μας ἐπιδιώξεις.

Καὶ διὰ νὰ καταστήσω τὸ πρόβλημα περισσότερον σαφὲς καὶ περισσότερον κατανοητὸν πρέπει νὰ ἐπαναλάβω αὐτὸ τὸ ὁποῖον πολλάκις ἔχω εἴπει ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μὲ τὴν ἀντίληψιν τὴν πρωχοπροδρομικὴν κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πρέπει νὰ ἀγωνίζεται γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ λίγο πικρὸ ψωμὶ καὶ γιὰ τὴν μοιρασιὰ τοῦ λίγου αὐτοῦ πικροῦ ψωμιοῦ ἦτο πολλὲς φορὲς ὑποχρεωμένος νὰ συγκρούεται μεταξύ του, νὰ ἔρχεται εἰς ἀντιθέσεις μεταξύ του καὶ εἰς προστριβὰς αἱ ὁποῖαι πολλὲς φορὲς ἐπέφερον καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάσχεσιν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ τόπου. Μετὰ τὸ νέον θεώρημα τὸ ὁποῖον ἐν ἀρχῇ σᾶς ἐξέθεσα ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουμε μίαν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ὅπως ἔχουν ὅλα τὰ Ἔθνη ἀρκεῖ νὰ ἀλλάξωμεν μεθόδους ἀρκεῖ νὰ ἀλλάξωμεν νοοτροπίαν ἀρκεῖ νὰ προσδιορίσωμεν στόχους συγχρόνους ἔρχεται πλέον καὶ τίθεται ἐνώπιον ἡμῶν ὅτι αὐτὴ ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις θὰ κατατείνῃ ἀντὶ νὰ θέλωμεν νὰ μοιράσωμεν τὸ ὀλίγον καὶ πικρὸ ψωμὶ εἰς τὸ νὰ φτιάξωμεν πολὺ καὶ γλυκὸ ψωμὶ ποὺ νὰ μποροῦμε ἀπ' αὐτὸ νὰ πάρωμεν τὴν ἀναλογίαν μας ἀνάλογα μὲ τὴν συμβολὴν ἑνὸς ἑκάστου εἰς τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον, νὰ εἰσαγάγωμεν δηλαδὴ καὶ εἰς τὰ μυαλά μας καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν μας καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν ἐὰν εἶναι δυνατὸν καὶ φαντάζομαι ὅτι εἶναι, νὰ προεκταθῇ ἡ ἔννοια αὐτή, νὰ εἰσαγάγωμεν μίαν νέαν ἀρχὴν καὶ μίαν νέαν ἀντίληψιν, τὴν ἀρχὴν τῆς παραγωγικότητος, ἡ ὁποία ἀκριβῶς εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία σήμερα ἀντιμετωπίζει καὶ ἀντιμετώπισε εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τὸ λεγόμενον οἰκονομικὸν πρόβλημα καὶ δι' αὐτοῦ καταλήγει εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ λεγομένου κοινωνικοῦ προβλήματος.

Μεγάλη πίττα - μεγάλο κομμάτι

Λέγουν οἱ Ἀμερικανοὶ ὅτι ἡ παραγωγικότης καὶ ἡ συμβολὴ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγικότητος παρομοιάζεται μὲ μίαν πίττα καὶ εἶναι ἐπίκαιρον ν' ἀναφερθῶμεν εἰς τὸ παράδειγμα αὐτὸ ἀπὸ τὴν ὁποίαν πίτταν ὅλοι προσδοκῶμεν νὰ πάρωμεν ἕνα κομμάτι. Καὶ ἐὰν ἡ πίττα αὐτὴ εἶναι μεγαλυτέρα τὸ κομμάτι τὸ ὁποῖον προσδοκῶμεν νὰ πάρωμεν εἶναι μεγαλύτερον, ἐὰν ἡ πίττα εἶναι μικροτέρα κατ' ἀνάγκην τὸ κομμάτι θὰ εἶναι πολὺ μικρότερον, θὰ εἶναι τὸ ἀντίδωρον τῆς ἐκκλησίας. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ πίττα μὲ τὴν ὁποίαν παρομοιάζουν οἱ Ἀμερικανοὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας ὅλων μας καὶ ἰδίως τῆς προσπαθείας τῆς Διευθύνσεως καὶ τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ μεγαλώσῃ, πρέπει νὰ μεγαλώσῃ, μεγαλώνει καθημερινῶς καὶ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἔχωμεν μίαν αἰσιοδοξίαν διότι ἀντιλαμβάνεσθε πόσην σημασίαν ἔχει ἡ ἐπελθοῦσα αὔξησις τοῦ κατὰ κεφαλὴν ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἡ ὁποία εἶναι καταπληκτικὴ καὶ πρωτοφανὴς βεβαίως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ πόσον μεγαλυτέραν σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ προσδοκωμένη αὔξησις τοῦ κατὰ κεφαλὴν ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἀπὸ τὴν ὁποίαν προσδοκῶμεν ὅλοι νὰ ἔχωμεν κάποιαν ἀναλογίαν. Γι' αὐτὸν τὸν λόγον εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ ὁποία ἀπὸ τριετίας καταβάλλεται μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα μέχρι τῆς στιγμῆς. Εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν σᾶς θεωρῶ ὅλους ὅτι εὑρίσκεσθε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν λόγω τῆς θέσεώς σας εἰς τὸ Α' Πιστωτικὸν Ἵδρυμα τῆς χώρας καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἀποτελεῖτε τὰ κυριώτερα στελέχη διὰ τὴν ἐπίτευξιν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἔργου.

Εἶναι μία προσπάθεια ἡ ὁποία εἶναι ἐθνικῆς σημασίας, ἐθνικῆς κλίμακος καὶ ταυτοχρόνως προσωπικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ προσωπικῆς σημασίας διὰ τὸν καθένα, ὁ ὁποῖος συμβάλλει εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτήν. Καὶ ὑπὸ τὴν σκέψιν αὐτὴν τῆς προσπαθείας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου τίθεται βεβαίως τὸ ἐρώτημα καὶ τί θὰ γίνῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅσον ἀφορᾷ τὴν διανομὴν τέλος πάντων αὐτοῦ τοῦ ἀποτελέσματος καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εἴμεθα βέβαιοι περὶ τοῦ ἀποτελέσματος ἀκριβῶς τῆς διανομῆς αὐτῆς τῆς πίττας τὴν ὁποίαν λέτε καὶ μᾶς καλεῖτε νὰ μεγαλώσωμεν.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι εἶναι ἀνάγκη καὶ κατέστη πλέον σαφὲς ὅτι ἡ διανομὴ τῆς πίττας αὐτῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνεται οὔτε μὲ τὴν ἀντιδικίαν, οὔτε μὲ τὴν αὐθαιρεσίαν, οὔτε μὲ τὴν πίεσιν, ἐκεῖ ὅπου ἡ πίεσις δὲν ἔχει καμμίαν θέσιν, ἡ διανομὴ τῆς πίττας γίνεται καὶ αὐτὴ καὶ πρέπει νὰ γίνεται μὲ δημοκρατικὴν μέθοδον, μὲ μέθοδον ἀκριβῶς ἡ ὁποία νὰ ἐγγυᾶται ὅτι κατὰ τὸ δυνατὸν ὁ καθένας θὰ λάβῃ τὸ δίκαιόν του ὅσον τὰ δικαστήρια ἐγγυῶνται ὅτι καθένας καταφεύγοντας εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὸ δυνατὸν εὑρίσκει τὸ δίκαιόν του.

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπισημάνω μίαν νέαν μεταβολὴν ἡ ὁποία ἐπῆλθε κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τῆς τριετίας καὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τὴν μεταβολὴν εἰς τὴν νοοτροπίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ μεριδίου τοῦ καθ' ἑνὸς ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κοινῆς προσπαθείας. Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ πρῶτον ἐνῖαι συνταγματικῶς κατωχυρωμένη διότι ἀκριβῶς τὸ σύνταγμα τοῦ 1968 προβλέπει μὲ δυὸ λόγια διὰ νὰ ὑπεισέλθω εἰς λεπτομερείας πέραν τοῦ ὅτι προβλέπει διὰ πρώτην φορὰν οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ δικαιώματα δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν προεβλέποντο τοιαῦτα δικαιώματα, τὸ πνεῦμα τοῦ νέου συντάγματος εἶναι ὅτι τὸ ἀτομικὸν συμφέρον πρέπει νὰ ὑποχωρῇ πρὸ τοῦ ὁμαδικοῦ συμφέροντος, καὶ τὸ ὁμαδικὸν συμφέρον πρέπει νὰ ὑποχωρῇ πρὸ τοῦ συμφέροντος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ὅταν Κύριοι εἰς τὸ συμβόλαιον αὐτὸ μετάσχωμεν καὶ μετέσχομεν ὅλοι διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ συντάγματος, ἔχομεν πλέον μίαν ἀρχὴν βάσει τῆς ὁποίας δυνάμεθα νὰ σκεπτώμεθα καὶ ὅσον περισσότερον μποροῦμε καὶ ὅσον καλλίτερα μποροῦμε νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τόσον περισσότεραι πιθανότητες ὑπάρχουν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διανομῆς αὐτῆς τῆς προσπαθείας ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὸ μεγάλωμα τῆς πίττας καὶ διὰ νὰ εἰσέλθω περισσότερον εἰς τὸν ἐργατικὸν τομέα καὶ ἐπειδὴ ὅσον καὶ ἐὰν τὸ Ἵδρυμα ἔχῃ μίαν εὐρυτέραν καὶ γενικωτέραν σημασίαν ἐθνικὴν καὶ οἰκονομικὴν, παρὰ ταῦτα δὲν παύει νὰ εἶναι ἓν Ἵδρυμα τὸ ὁποῖον ἔχει ἐργασιακὰς σχέσεις μὲ τὸ προσωπικόν του καὶ δὲν παύει ἡ διεύθυνσις νὰ εἶναι διεύθυνσις καὶ τὸ προσωπικὸν νὰ εἶναι προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ἔχει τὰ προβλήματά του καὶ τὰς ἀξιώσεις του καὶ τὰς ἀνάγκας του πρέπει νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτί, ἡ ἐποχὴ ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτυγχάνωμεν ἀποτελέσματα μόνον διὰ τῆς αὐτοδικίας διὰ τῆς πιέσεως καὶ διὰ τῆς (ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε) τῆς καλῶς νοουμένης βίας, διὰ νὰ μὴν φθάσω εἰς τὴν κακῶς νοουμένην βίαν, διότι αὐτὸ φυσικὰ ὅλοι μας τὸ ἀποδοκιμάζομεν καὶ δὲν ὑπάρχει λογικὸς ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ σκέπτεται ὡς μίαν ἐνδεχομένην μέθοδον. Παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ αὐτὴ διότι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον καθιστάμεθα πλέον ὑπεύθυνοι γιὰ ἕνα ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον βαρύνει ἄλλους καὶ δὲν ἔχομε δικαίωμα νὰ καθιστάμεθα ὑπεύθυνοι διὰ ἕνα ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἔχει γενικωτέρας ἐπιπτώσεις εἰς βάρος ἄλλων ὅταν σκεπτώμεθα διαρκῶς τὸ θεώρημα τὸ ὁποῖον σᾶς ἐξέθεσα καὶ τὸ ὁποῖον προκύπτει ἐκ τοῦ συντάγματος, τῆς ἀξιολογήσεως δηλ. τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀτομικῶν, τῶν ὁμαδικῶν καὶ τῶν τοιούτων τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἀπομένει συνεπῶς δεδομένης καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀρχῆς τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων ἀπομένει ἡ ἰσότιμος συνεργασία καὶ ἡ ἰσότιμος προσπάθεια διὰ τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως, ἡ ὁποία ὄχι μόνον νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη ἀλλὰ νὰ ἀποτελῇ καὶ ἐγγύησιν ὅτι δὲν θίγει τὰ συμφέροντα τοῦ ὑπολοίπου κοινωνικοῦ συνόλου μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐργαζόμεθα χάριν τοῦ ὁποίου ἐργαζόμεθα καὶ μέσα εἰς τὸ ὁποῖον προώριστε νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν προσωπικότητά μας. Ἐρχόμαστε λοιπὸν εἰς τὴν μέθοδον τῆς ἰσοτίμου συνεργασίας, ἡ ὁποία ἐγκαινισθεῖσα ἤδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν νομοθετημάτων τὰ ὁποῖα ἀφροῦν τὸν συνδικαλισμὸν καὶ τὰς συλλογικὰς διαπραγματεύσεις ἔδωσε εἰς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους τὴν δυνατότητα τῆς ἰσοτίμου παραστάσεως διὰ τοῦ σωματείου βεβαίως εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν καὶ τῆς προβολῆς τοῦ δικαιώματός των καὶ τοῦ παραπόνου των καὶ τοῦ αἰτήματός των κατὰ τρόπον ἰσότιμον πρὸς τὴν διεύθυνσιν καὶ κατὰ τρόπον ἰσότιμον πρὸς τὸ κράτος.

Ἐγκαινιάσαμεν δηλαδὴ τὴν λεγομένην τριμερῆ συνεργασίαν, ἡ ὁποία εἶναι μία διεθνὴς ἀρχὴ ἀποδεκτὴ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸν ἐλεύθερον, ἐγκαινιάσαμεν τὴν μέθοδον αὐτὴν τῆς ἰσοτίμου τριμεροῦς συνεργασίας ἐργοδότου, ἐργάτου, σωματείων δηλαδή, καὶ διευθύνσεως καὶ κράτους, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει νὰ μποροῦμε πλέον συζητοῦντες ὡς ἴσος πρὸς ἴσον νὰ ἔχωμεν τὴν δυνατότητα νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰ γεγονότα καὶ νὰ ἀναλάβωμεν εὐθύνας διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας θὰ λάβωμεν ἐπὶ τῶν γεγονότων αὐτῶν καὶ ἀκόμη διὰ τὰς προτάσεις καὶ διὰ τὰ αἰτήματα τὰ ὁποῖα θὰ προβάλωμεν ἐπὶ τῆς Τραπέζης πρὸς ἐπίλυσιν καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν. Διότι ἐὰν προβάλωμεν τὰ δικαιώματά μας καὶ τὰς ἐπιδιώξεις μας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ τὰς συζητῶμεν ἰσοτίμως, ἐντεῦθεν προκύπτει πλέον ὡς μία συνέπεια ὅτι ἡ ἰσότιμος αὐτὴ συζήτησις καὶ ἐξέτασις τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα προκύπτουν εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς πείσῃ ὅλους κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ ὑποχωρῶντας ὁ ἕνας ἔναντι τοῦ ἄλλου ὅπου εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξεύρωμεν τὸ σημεῖον ἐπαφῆς, διότι ἡ ζωὴ ἐνῶ εἶναι ἕνας διαρκὴς ἀγὼν διὰ τὴν προσπάθειαν τῆς ἀναπτύξεως εἶναι συγχρόνως καὶ ἕνας διαρκὴς συμβιβασμὸς τῶν ἀντιτιθεμένων συμφερόντων. Δὲν ὑπάρχει μέθοδος, δὲν ὑπάρχει φιλοσοφία ἡ ὁποία νὰ ἐγγυᾶται καὶ νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι μπορεῖ εἰς τὴν ζωὴν νὰ εἶναι κανεὶς ἀμετακίνητος εἰς τὰς ἀπόψεις τὰς ὁποίας δικαίως ἢ ἀδίκως ἢ ἐσφαλμένως ἐνδεχομένως ἔχει καὶ νὰ μὴν εἶναι ὑποχρεωμένος ἀπὸ πᾶν βῆμα τὰς ἀπόψεις του αὐτὰς νὰ τὰς θέτῃ εἰς κάποιον συγκερασμὸν μὲ τὰς ἀπόψεις κάποιου ἄλλου ὁ ὁποῖος ἴσως ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα, ὁ ὁποῖος ἴσως θίγεται, ὁ ὁποῖος ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐνδιαφέρεται καὶ δικαιοῦται νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ θέμα.

Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς μιὰ ἀρχὴ τῆς δημοκρατίας, διότι ἡ δημοκρατία ενῖαι μὲν ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου ἀλλὰ ἡ ἐλευθερία τοῦ καθενός μας σταματάει εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἡ ἐλευθερία τοῦ διπλανοῦ μας. Διότι ἂν μᾶς διαφύγῃ αὐτὸ ὅτι «ἡ ἐλευθερία τοῦ καθενός μας σταματάει εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἡ ἐλευθερία τοῦ διπλανοῦ μας» ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα ὁμιλοῦμεν περὶ Δημοκρατίας, ἀλλὰ δὲν σκεπτόμεθα κατὰ τρόπον δημοκρατικὸν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν φυσικὰ νὰ ὁδηγηθῶμεν εἰς δημοκρατικὰ ἀποτελέσματα (Χειροκροτήματα). Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ νοοτροπία αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ φιλοσοφία, ἡ ὁποία δὲν εἶναι τίποτα καινούργιο ἀλλὰ εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον δὲν ἔχομεν ἐπαρκῶς ἐκτιμήσει λόγω περιστάσεων, λόγω συνθηκῶν ἐν γένει, αὐτὴ ἡ φιλοσοφία εἶναι ἀκριβῶς, ἐκείνη, ἡ ὁποία κατεργάζεται καὶ ἡ ὁποία σφυρηλατεῖ τὴν νέαν δημοκρατίαν διὰ τὴν ὁποίαν προσπαθῶμεν, σφυρηλατεῖ ἀκριβῶς μίαν κοινωνίαν οἰκονομικῶς ἀνεπτυγμένη μὲ συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς της ἰσοτίμους συνεργαζομένους, διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ διὰ τὸ κοινὸν ἀλλὰ καὶ διὰ προσωπικὸν ἀγαθόν. Εἶναι ἡ ἀντίληψις ἀκριβῶς αὐτὴ τοῦ πολιτισμοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος κατώρθωσε σήμερα νὰ ξεπεράσῃ πολλὰ ἀπὸ τὰ προβλήματα ἐκεῖνα τοῦ παρελθόντος τὰ ὁποῖα τὸν ἐμπόδιζον νὰ ἐργασθῇ ἀποτελεσματικὰ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν Εἶναι ἴσως ἐδῶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς προπολεμικοὺς καὶ θὰ μποροῦν ἀσφαλῶς νὰ ἀναπολήσουν ποία νοοτροπία ὑπῆρχε πρὸ τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζητήματα τῆς παραγωγῆς, τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς δυνατότητος τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Βεβαίως μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν προβλήματα εἰς παγκόσμιον κλίμακα τὰ ὁποῖα ἀκόμη νὰ ἀποτελοῦν προβλήματα διότι δὲν εἶναι δυνατὸν οἱαδήποτε καὶ ἂν ἐπῆλθε μεταβολὴ καὶ βελτίωσις εἰς τὴν παραγωγικότητα νὰ ἔχουν ἱκανοποιηθῆ ὅλαι αἱ ἀνάγκαι τοῦ κόσμου ἀλλὰ εἰς τὸ σύνολον, κατ' ἕναν τρόπον γενικὸν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπὸ τότε συνετελέσθη μία τοιαύτη μεταβολὴ ἡ ὁποία μεταβολὴ, μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν μεταβολὴν ἡ ὁποία συνετελέσθη εἰς τὴν τεχνολογίαν, ἡ ὁποία τεχνολογία μᾶς ἐπέτρεψε νὰ περπατήσουμε εἰς τὸ φεγγάρι, ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔχει ὁπωσδήποτε κάποιαν ἀναλογίαν ἐν σχέσει μὲ τὴν νοοτροπίαν καὶ μὲ τὴν ἀντίληψιν τῆς οἰκονομικῆς στενότητος τὴν ὁποίαν ζήσαμεν ἐμεῖς οἱ παλαιότεροι τῆς γενεᾶς τοῦ 1930 ὅπως συνηθίζεται νὰ λέγεται.

Μετὰ τὸ κόψιμο τῆς πίττας ὁ ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Βογιατζῆς καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης ἐπεσκέφθησαν τὸ μαγειρεῖον τῆς Λέσχης, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Συλλόγου. Ὁ Ἔφορος τῆς Λέσχης κ. Καρατῶλος ἐνημερώνει τὸν κ. Ὑπουργὸν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν λει

ΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΑΙ ΚΑΙ Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Τοῦ καθηγητοῦ MICHEL CROZIER

Ἡ πληροφοριοδότησις ἔχει ἐξετασθῆ ἀπὸ πολλὰς πλευράς. Ἀλλὰ μόνον τελευταῖα ἤρχισε νὰ ἀπασχολῆ τοὺς κοινωνιολόγους. Ἀρχικῶς ἐθεωρήθη ὡς φαινόμενον τεχνικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀργότερον διερευνήθη οἰκονομικῶς καὶ προσφάτως ἐγένετο ἀντικείμενον ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν. Εἰς τὸ ἄρθρον, τὸ ὁποῖον δημοσιεύεται ἐν συνεχείᾳ, ὁ κοινωνιολόγος κ. Μισὲλ Κροζιὲ ἐκθέτει τὰ συμπεράσματά του κατόπιν σειρᾶς προσωπικῶν ἐρευνῶν εἰς ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔσπευσαν νὰ εἰσαγάγουν καὶ νὰ ἀξιοποιήσουν τοὺς ἠλεκτρονικοὺς ὑπολογιστάς. Αἱ ἀπόψεις του παρουσιάζουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, διότι κατὰ πρωτότυπον τρόπον θίγεται τὸ θέμα τῶν ἐπιπτώσεων ποὺ προκύπτουν εἰς τὸν τομέα τῆς κατανομῆς τῶν ἐξουσιῶν ἐντὸς ἑκάστης ἐπιχειρήσεως μετὰ τὴν ὀργανικὴν ἔνταξιν τῶν κορυφαίων ἐπιτευγμάτων τῆς συγχρόνου τεχνολογικῆς ἐξελίξεως.

★

Οἱ ἠλεκτρονικοὶ ὑπολογισταὶ ἀντιπροσωπεύουν τὸ μέλλον. Ἀποτελοῦν τὸ ἐπίκεντρο ὅλων τῶν φουτουριστικῶν ὁραμάτων διὰ τὴν μελλοντικὴ μορφὴ στὶς κοινωνίες. Ἡ μέριμνα ὅμως διὰ τὸ μέλλον καταδυναστεύει τὸ παρόν, διότι οἱ πάντες πειραματίζονται καὶ δοκιμάζουν τὰς δυνάμεις των προσπαθοῦντες νὰ παρακολουθήσουν τὸ ρεῦμα τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.

Ἐν τούτοις, θὰ ἔπρεπε νὰ διερωτηθῶμεν ἐξ ἀφορμῆς πληθώρας προειδοποιητικῶν ὁλισθημάτων μήπως ὁ παρατηρούμενος ἀναβρασμὸς ἐξεπήγασε ἀπὸ παντελῶς ἐσφαλμένη ἐκτίμησι τοῦ πραγματικοῦ χαρακτῆρος τῆς προόδου.

Σημεῖον ἐκκινήσεως ἀποτελοῦν συνήθως αἱ συσκευαὶ καὶ αἱ ἐξαιρετικαί των δυνατότητες. Ἡ ἱκανότης συλλογῆς, διαλογῆς ἀπομνημονεύσεως, ὀρθολογιστικῶν καὶ μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν εἰς τὸν βαθμὸ ποὺ ὑπάρχει σήμερον ἢ ποὺ πρόκειται νὰ ἀναπτυχθῆ μελλοντικῶς μεταμορφώνουν τὰς συσκευὰς θεωρητικῶς εἰς ἰδεῶδες ἐργαλεῖον γενικῆς χρήσεως διὰ τὴν λύσι ὅλων τῶν προβλημάτων τῆς συγχρόνου διοικήσεως.

Κατὰ κανόνα ὅμως ἀπασχολεῖ καθαρὰν τεχνικὴ πλευρὰ τοῦ θέματος χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἐπιτυχία θὰ ἐξαρτηθῆ οὐσιαστικὰ ἀπὸ τὴν σύμπραξι καὶ τὴν σύμπνοια τῶν συγκεκριμένων ἀνθρωπίνων ὁμάδων ποὺ καλοῦνται νὰ χειρισθοῦν καὶ νὰ ἀξιοποιήσουν τὰς καινοτομίας.

Ὁπωσδήποτε ὅμως τὸ φαινόμενον δὲν εἶναι πρωτοφανές. Ἡ ἐμφάνισις ἑνὸς νέου τεχνολογικοῦ ἐπιτεύγματος ἀνέκαθεν ἀνεζωπήρωνε τὸν φόβο μήπως ἐπέκειτο ἡ πλήρης ρομποποιήσις τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους καὶ αἱ ἀντιδικίαι μεταξὺ μηχανικῶν καὶ ἀνθρωπιστῶν ἀριθμοῦν βίο πολλῶν ἐτῶν.

Σήμερον ὅμως ἡ κατάστασις ἔχει ἀλλάξει ἄρδην. Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι οὔτε ἠθικὸν οὔτε φιλοσοφικὸν ἀλλὰ πρακτικὸν συνδιαζόμενον μάλιστα μὲ σοβαρὰς οἰκονομικὰς ἐπιπτώσεις. Οἱ ἠλεκτρονικοὶ ὑπολογισταὶ προσέδωσαν εἰς τὴν παλαιὰν ἀντιδικίαν μίαν διάστασι ἐντελῶς νέα.

ΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΛΛΑΓΑΙ

Κατὰ τὸ παρελθὸν αἱ μεγάλαι τεχνολογικαὶ ἀλλαγαὶ εὐδοκίμησαν καθ' ὃ μέτρον οἱ ἄνθρωποι ἐπέτυχον νὰ ἐπεξεργασθοῦν ἕνα νέο σύστημα ἀνθρωπίνων σχέσεων ποὺ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ ἀξιοποιηθοῦν καὶ νὰ προσανατολίζουν τὰς δυνατότητας τῆς τεχνικῆς, χωρὶς νὰ ὑποταχθοῦν δουλικὰ εἰς τὸ ὀρθολογιστικὸν σχῆμα τῶν μηχανικῶν. Αἱ ἀμοιβαῖαι συναρτήσεις ἀνθρωπίνου καὶ τεχνικοῦ παράγοντος ὁλοκληροῦντο μετὰ τὴν πάροδο μεγάλου χρονικοῦ διαστήματος καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἦσαν ὁραταὶ ἀπὸ πρώτης στιγμῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς «πληροφοριοδοτήσεως» ἡ κατάστασις ἔχει μεταβληθεῖ, διότι διὰ τῆς νέας ἐπαναστάσεως, ἡ ὁποία λαμβάνει χώραν ἀνατρέπονται ἀμέσως αὐτὴ τὴ φορὰ αἱ ἀνθρώπιναι σχέσεις. Καὶ τοῦτο συμβαίνει ἐπειδὴ ἡ πληροφοριοδότησις ἔχει ὡς τομέα δράσεως ὄχι πλέον τὴν νεκρὰν ὕλην ἀλλὰ ἕνα ἐκ τῶν οὐσιωδεστέρων στοιχείων τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως σ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἐνημέρωσιν. Ἐνταῦθα θὰ μποροῦσε νὰ ἐντοπισθῆ ἡ παραγνωριζομένη κατὰ κανόνα ἐπαναστατικὴ πλευρὰ τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν.

Ἡ γνῶσις καὶ ἡ ἐνημέρωσις δὲν εἶναι οὐδέτεροι διαδικασίαι ὁσάκις οἱ τεχνικοὶ ἐπεξεργάζονται ἕνα σύστημα ὁλοκληρωτικῆς ἐνημερώσεως διὰ λογαριασμὸν μιᾶς ἐπιχειρήσεως εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκκινήσουν ἀπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ γνῶσις καὶ ἐνημέρωσις εἶναι ἐντελῶς οὐδέτεραι διαδικασίαι δηλαδὴ ὅτι μποροῦν νὰ διαβιβάζωνται ἀπὸ ἐπίπεδο εἰς ἐπίπεδο καὶ ἀπὸ πρόσωπον εἰς πρόσωπον χωρὶς ἄλλη συνέπειαν πλὴν τῆς χρονικῆς τριβῆς.

Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν πάσης ἐπιχειρήσεως ὡς καὶ πάσης ἐν γένει ὀργανώσεως ἡ παντὸς συστήματος ἀνθρωπίνων σχέσεων ἡ ἐνημέρωσις δὲν εἶναι οὐδέτερον φαινόμενον. Ἡ ἐνημέρωσις καὶ ἡ γνῶσις ἀποτελοῦν στοιχεῖα ἐξουσιαστικῆς δυνάμεως καὶ ἐνίοτε διὰ περιωρισμένον χρόνον τὸ κύριον ὄργανον ἐξουσιάσεως.

Η ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Οὐδεὶς μεταβιβάζει πληροφορίας καὶ οὐδεὶς ἐνημερώνει τρίτους χωρὶς νὰ ἀναλογισθῆ τουλάχιστον ἐνστικτωδῶς ποῖαι συνέπειαι θὰ προέκυπτον ἐξ αὐτῆς τῆς χειρονομίας διὰ τὴν προσωπικήν της ἰσχύν. Ἡ ἀποσιώπησις τῶν πληροφοριῶν δὲν ἔχει μόνον συναισθηματικὰ κίνητρα ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ ἕνα ὀρθολογιστικὸν μέσον ποὺ ἐνισχύει ἢ ὑπονομεύει τὴν ἄσκησιν ἐξουσίας.

Αἱ πληροφορίαι δὲν μεταβιβάζονται ἐπειδὴ δήθεν ὑπάρχει τεχνικὴ δυνατότης μεταβιβάσεως μικροῦ ἢ ὑψηλοῦ βαθμοῦ τελειότητος. Αἱ πληροφορίαι μεταβιβάζονται κατόπιν ὡρίμου σκέψεως ὁσάκις ἀποδειχθῆ ὅτι ἐξυπηρετεῖται ὁ μεταβιβάζων. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ἐξηγεῖται διατί εἰς τὸ πλαίσιον τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως ὡρισμέναι πληροφορίαι παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας προσπαθείας οὐδέποτε κατορθώνουν νὰ φθάσουν εἰς τὸν προορισμόν των ἐνῶ ἄλλαι διολισθαίνουν εὐκόλως διὰ φράγματος ἐκ πρώτης ὄψεως ἀδιαπέραστον.

Ἂν οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα ἡ υἱοθέτησις ὀρθολογιστικοῦ συστήματος πληροφοριῶν ὑπὸ μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἡ ὁποία ἐνσαρκώνει ἰδιαίτερο τύπο πραγματικῆς κοινωνικῆς διοργανώσεως προσκρούει εἰς ἐμπόδια πολὺ πιὸ ἰσχυρὰ ἀπ' ὅτι κοινῶς νομίζεται.

Δὲν πρόκειται μόνον διὰ συνηθείας αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ μεταβληθοῦν ἢ διὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖα ἀπειλοῦνται ἀπὸ τὰς νέας τεχνολογικὰς ἐπιτεύξεις. Κατὰ βάσιν πρόκειται διὰ ἕνα σύνολο χειρισμῶν καὶ διευθετήσεων αἱ ὁποῖαι συνιστοῦν τὴ πραγματικὴ μορφὴ διακυβερνήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ κατάλληλον διατύπωσιν διὰ τοὺς παγιωμένους κανόνας σιωπηρᾶς ἐξισορροπήσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ ἀτόμων ὁμάδων καὶ ἱεραρχιῶν.

Ἕνεκα αὐτῶν τῶν δυσχερειῶν μποροῦμε νὰ συμπεράνωμε ὅτι ἐνδείκνυται ἡ ἐγκατάλειψις τῶν συστημάτων ὁλοκληρωτικῆς πληροφοριοδοτήσεως;

Βεβαίως ὄχι. Ἐπειδὴ ἡ ἀλλαγὴ παρουσιάζει ἰδιαιτέρας δυσχερείας δὲν ἐξυπακούεται ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἡ σχετικὴ προσπάθεια. Ἐν τούτοις ὀφείλομε νὰ σταθμίσωμε τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ προσδιορίσωμε τοὺς στόχους κατὰ τρόπο μετριοπαθέστερον καὶ ὑπὸ τὸ πρῖσμα σταδιακῆς προσεγγίσεως.

«Τὸ τελειότερον σύστημα δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην καὶ τὸ μᾶλλον ὀρθολογιστικὸν ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο θὰ ἐπέτρεπε τὴν ταχυτέραν δυνατὴν πρόοδον τῆς ἐπιχειρήσεως». Εἶναι εὔκολον νὰ στηλιτεύσωμε τὰς κακὰς μεθόδους τῶν διαφόρων ὑπηρεσιακῶν παραγόντων. Αἱ ἐν λόγῳ μέθοδοι συνιστοῦν ὄργανον διακυβερνήσεως ἀξιοκατάκριτον, ἂν θέλετε, ἀλλὰ οὕτως ἢ ἄλλως ὄργανον διακυβερνήσεως καὶ εἶναι προτιμότερον τῆς ἀκυβερνησίας ἕνα κακὸν ὄργανον.

Η ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Αἱ πλεῖσται τῶν ἐπιχειρήσεων ἀπέχουν πράγματι πάρα πολὺ ἀπὸ τὸ ἰδανικὸν τῆς ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως. Κάθε ἐπιχείρησις περιλαμβάνει στεγανὰ διαμερίσματα, πολύπλοκους κόμβους μικρὰ μυστικὰ καὶ ἰδιαιτέρας διευθετήσεις. Οἱ συνδυασμοὶ οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν χώραν εἶναι κατὰ μεγάλο ποσοστὸν συνδυασμοὶ ἀμοιβαίας προστασίας ἐξουθενωτικοὶ τῶν ἐνοχλητικῶν παρεμβάσεων τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως αἱ ὁποῖαι μὲ τὴν σειρὰν δὲν ἀποτελοῦν θαύματα ὀρθολογιστικῆς συνεπείας.

Βεβαίως, αἱ ἐπιχειρήσεις ἐξελίσσονται. Εἰς Γαλλίαν, παραδείγματος χάριν, ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἐκσυγχρονισμένου μάνατζμεντ θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἡ ἀπαρχὴ γενικωτέρων μεταλλάξεων, ποὺ θὰ ἔτεινον πρὸς ἕνα πρότυπον ὀρθολογιστικωτέρας ὀργανώσεως. Ἡ πληροφοριοδότησις παρέχει τὰ ἀναγκαιοῦντα ἐφόδια. Ἀλλὰ ἡ ἀλλαγὴ δὲν θὰ εἶναι βεβαίως συνέπεια ποὺ θὰ προκύψη αὐτόματα ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴ τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν.

Διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν βαθυτέραν καὶ ἀπτοτέραν ἄποψιν τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἀλλαγῆς θὰ πρέπει νὰ διερευνήσωμεν ἰδιαιτέρως τὰ τρία ἱεραρχικὰ ἐπίπεδα (ἐκτελεστικὸν προσωπικόν, στελέχη, ἀνωτάτη διοίκησις) διότι ἡ ἐπανάστασις τῆς πληροφοριοδοτήσεως ἔχει εἰς ἑκάστην περίπτωσιν σημεῖον ἐντελῶς διάφορον.

Ἐκτελεστικὸν προσωπικόν: Διὰ πολὺ καιρὸν ἐπιστεύθη ὅτι τὰ ὀξύτερα προβλήματα θὰ ἀνεφύοντο εἰς τὸν διεκπεραιωτικὸν ἐπίπεδον. Ἐν τούτοις, ἡ πεῖρα ἀπέδειξε ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ ἐπίπεδον ἡ υἱοθέτησις τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν συναντᾶ τὴν ἀσθενεστέραν ἀντίστασιν καὶ ὁ λόγος εἶναι ἁπλοῦς: Αἱ ἠλεκτρονικαὶ συσκευαὶ δὲν προκάλεσαν τυποποίησιν τῆς ἐργασίας διότι ἡ τοιαύτη ἐξέλιξις εἶχεν ἤδη πραγματοποιηθῆ, δὲν ἀποψίλωσαν τοὺς ὑπαλλήλους τῶν προνομίων των διότι τὰ εἶχον ἤδη ἀποστερηθῆ πρὸ πολλοῦ. Ἂν ἡ στάσις των ἀπέναντι τῆς νέας ἀλλαγῆς χαρακτηρίζεται ἀπὸ εὐπείθεια καὶ ἀλήθεια τὰ αἴτια θὰ πρέπει ν' ἀναζητηθοῦν εἰς τὴν τάσιν των νὰ ἐπενδύουν ἐλάχιστον κλάσμα τοῦ ψυχικοῦ δυναμισμοῦ των εἰς τὴν ὑπηρεσιακήν των δραστηριότητα. Τὰ πάντα διαδραματίζονται ὡς ἂν οἱ ὑπάλληλοι νὰ εἶχον ὑπογράψει σιωπηρῶς ἕνα συμβόλαιον ψυχολογικοῦ χαρακτῆρος ποὺ τοὺς παρέχει τὴν εὐχέρεια νὰ λέγουν εἰς τὴν διεύθυνσιν: «Ἀφοῦ μᾶς ὑποβιβάσατε εἰς τάξιν ἁπλῶς διεκπεραιωτικῶν ὀργάνων ὑποτασσόμεθα εἰς τὰς ἐντολάς σας χωρὶς νὰ ἐπιδιώκωμε νὰ κατανοήσωμε τὰ κίνητρα τῶν ἀποφάσεών σας. Εἰς ἀντάλλαγμα ὅμως ἐπιζητοῦμε νὰ κατοχυρώσωμε τὴν ἐλευθερίαν μας, δηλαδὴ νὰ μὴν συμμετέχουμε ψυχικὰ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν». Οὕτως, ἐξηγεῖται συγχρόνως καὶ ἡ ἔλλειψις ἀντιδράσεως καὶ ἡ ἀπουσία ἐνδιαφέροντος διὰ τὰς πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι συνδέονται μὲ τοὺς ἠλεκτρονικοὺς ὑπολογιστάς. Ἐπίσης εἰς αὐτὸν τὸν λόγον ὀφείλεται τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ κατώτερα κλιμάκια ἀποδέχονται τὴν ἀλλαγήν, ἀρνούμενα ἐν τούτοις νὰ ἐπιδείξουν ἐνδιαφέρον.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

—Τὰ στελέχη: Διὰ νὰ ἐμβαθύνωμεν εἶναι ἀληθὲς ὅτι χρειάζεται προηγουμένως νὰ ἀναλύσωμεν τὸ πρόβλημα τῶν στελεχῶν ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως διότι ἐνταῦθα εὑρίσκεται τὸ εὐαίσθητον σημεῖον καὶ ἐν σχέσει μὲ τὰς μεθοδεύσεις τοῦ κλασσικοῦ διοικητικοῦ αὐτοματισμοῦ (λογιστικὴ ὀργάνωσις, πληρωμαί, στατιστική) ποὺ ἐπηρεάζουν ἀμέσως τὰς μάζας τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων καὶ ἐν σχέσει μὲ τὰς μεθοδεύσεις, αἱ ὁποῖαι συνάπτονται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μὲ τὴν ἡγεσίαν.

Πράγματι, εἰς ἐπίπεδον στελεχῶν ἡ υἱοθέτησις τῆς πληροφοριοδοτήσεως θὰ μποροῦσε νὰ σημάνη πραγματικὴν ἐπανάστασιν. Τὰ κατώτερα στελέχη ἐξομοιοῦνται κατὰ κάποιον τρόπον μὲ τὸ διεκπεραιωτικὸν προσωπικόν. Ἄλλωστε, ἀπὸ καιροῦ ἀσκοῦσαν περιωρισμένην ἐπιρροήν. Κατὰ κύριον λόγον αἱ ἐπιπτώσεις θὰ εἶναι σοβαραὶ διὰ τοὺς φορεῖς ἐνδιαμέσου εὐθύνης: διευθυνταὶ ὑπηρεσιῶν, τομέων ἢ τμημάτων, ὑποκαταστημάτων, τοπικοὶ ἀνταποκριταί.

Διότι αὐτοὶ εἶχον μέχρι τοῦδε τὴν δυνατότητα νὰ συλλέγουν καὶ νὰ μονοπωλοῦν τὸ πληροφοριακὸν ὑλικόν. Ἡ βαρύτητά των ἦτο συνάρτησις τῆς πολυπλοκότητος τοῦ διοικητικοῦ μηχανισμοῦ, τῆς λεπτομερειακῆς γνώσεως τῶν διεξόδων καὶ τῶν μέσων διαφυγῆς. Ἀξιοποιοῦντες τὰ εἰδικὰ πλεονεκτήματα τῆς θέσεώς των ἀπελάμβανον κύρους, αἴγλης καὶ ἐνίοτε ἀπολαυῶν ποὺ ἦσαν δυσανάλογοι πρὸς τὸ τελικόν των ἀξίωμα. Ἡ ἐπανάστασις ποὺ ἐπέρχεται συνεπείᾳ τῆς πληροφοριοδοτήσεως ἀχρηστεύει τὴν σημασίαν τῆς συμβατικῆς κατὰ συνθήκην πείσας ὅλων τῶν μεσαίων στελεχῶν. Εἰς αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς ἱεραρχίας ἡ πρόσβασις ἀπὸ καθεστὼς προστασίας εἰς καθεστὼς κινητικότητος καὶ συνεργασίας ἀποκτᾶ ἰδιαιτέραν ὀξύτητα.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—Τὸ διευθυντικὸν προσωπικόν: Τὸ πρόβλημα παρουσιάζει δραματικὴν κορύφωσιν ὁσάκις ἀντιμετωπίζομεν σύστημα συγκεντρωτικῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως διότι ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς τίθεται ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἡ συμπεριφορὰ τοῦ διευθυντικοῦ προσωπικοῦ. Κατὰ κανόνα, αἱ ἀναφυόμεναι δυσχέρειαι ἀποδίδονται εἰς τὴν ἀντίθεσιν τῶν στελεχῶν καὶ εἶναι ὀρθὸν ὅτι τὰ στελέχη δὲν παραλείπουν νὰ προβάλουν ἀντίστασιν. Ἐν τούτοις ὅμως τὸ κλειδὶ τῆς ὑποθέσεως εὑρίσκεται εἰς ὑψηλοτέραν βαθμίδα τῆς ἱεραρχικῆς πυραμίδος.

Πράγματι, ἡ ἐπιτυχία ἑνὸς συστήματος ὁλοκληρωτικῆς πληροφοριοδοτήσεως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν τῆς νοοτροπίας τοῦ διευθυντικοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ παίξη ἀντὶ τοῦ ρόλου τοῦ παραδοσιακοῦ προϊσταμένου τὸν ρόλον τοῦ δημιουργικοῦ πολιτικοῦ. Ἡ ἐναλλαγὴ τῶν ρόλων συνεπάγεται τελείως διάφορον ἐξειδίκευσιν καὶ παγίωσιν νέων μορφῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ἡγετικοῦ κλιμακίου.

Καὶ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα ἐκ τῆς τοιαύτης ἐναλλαγῆς θὰ ἦτο ἡ ἀνατροπὴ τοῦ καθιερωμένου τρόπου διακυβερνήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως. Αἱ συσκευαὶ πληροφοριοδοτήσεως παρέχουν τὴν ἀναγκαίαν τεχνικὴν ὑποδομήν, ἀλλὰ ὁ πυρὴν τῶν δυσχερειῶν ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελῆ πρόβλημα ὀργανωτικὸν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ δώσωμεν εἰς τὸν ὅρον τοιαύτην εὐρύτητα ὥστε νὰ καλύπτη τόσον πρότυπα συμπεριφορᾶς, ὅσον καὶ διοικητικὴν διάρθρωσιν.

Αἱ ἀλλαγαὶ θὰ πραγματοποιηθοῦν μὲ ὄργανον τὴν ἀποκέντρωσιν, τὴν μεταβίβασιν ἁρμοδιοτήτων, τὴν ἐγκαθίδρυσιν αὐτονόμων κέντρων λήψεως ἀποφάσεως, τὰ ὁποῖα δροῦν ἐλευθέρως ἄνευ ἱεραρχικῆς δεσμεύσεως ἐλεγχόμενα μόνον ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος καθ' ὃ μέτρον ἔχει ἀρχίσει νὰ εἶναι ἐφικτὴ ἡ ποσοτικὴ ἐπιμέτρησις τῶν ἀποτελεσμάτων πάσης ἀποφάσεως.

Αἱ μεγάλαι ἀμερικανικαὶ ἐπιχειρήσεις πρὸ πολλοῦ ἔχουν ἐνσωματώσει ὀργανωτικῶς τὰς δυνατότητας τῆς πληροφοριοδοτήσεως καὶ συνεπείᾳ τῆς ἐνσωματώσεως ὁ νέος κλάδος ἐγνώρισε ταχεῖαν πρόοδον.

Ἐν κατακλεῖδι, θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῆ ὅτι μόνον ἡ ἐγκατάλειψις τῆς πατροπαραδότων ἰσχημάτων συγκεντρωτικῆς διευθύνσεως ἐπιτρέπει νὰ καταστῆ περισσότερον ὀρθολογιστικὴ ἡ δρᾶσις τῆς ὑπάτης ἡγεσίας. Ἡ ἀπεγνωσμένη προσκόλλησις εἰς αὐτὰ τὰ ἰσχήματα ἀποτελεῖ ἕνα ἐκ τῶν σοβαρωτέρων ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ ὑπερπηδηθοῦν προκειμένου νὰ κατοχυρωθῆ ἡ ἐπιτυχία τῆς πληροφοριοδοτήσεως ὡς ὀργάνου ὀρθολογεστέρας διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Τσουδερός, ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Μπελέκος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Παπαϊωάννου συζητοῦν τὰς τελευταίας λεπτομερείας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἑορτῆς τῆς διανομῆς τῶν δώρων, ἀφοῦ ἐχαιρέτησαν προηγουμένως τοὺς μικροὺς των φίλους.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛ.)

οἰκονομικά, ἐνδεχομένως δὲν ἔχουν τὴν ὑψηλὴν τοποθέτησιν τῶν ἰδεαλιστικῶν σκοπῶν χάριν τῶν ὁποίων πάντοτε θυσιαζόμεθα καὶ χάριν τῶν ὁποίων πάντοτε ἐπιδείξαμεν καὶ ἐθνικὴν ἑνότητα καὶ κοινωνικὴν ἑνότητα ἀπαράμιλλον καὶ ζηλευτὴν ἀπὸ ὅλους τοὺς λαούς. Αὐτὸν τὸν σκοπόν, αὐτὸ τὸ νέον ὑψηλὸν ἐθνικὸν ἰδανικόν, τὸ ὁποῖον λέγεται οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις, αὐτὸ τὸ ἰδανικὸν τὸ ὁποῖον λέγεται ἰσότιμος συνεργασία διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν αἱ ὁποῖαι προκύπτουν ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται ἀκριβῶς εἰς αὐτὸ τὸ ὁποῖον διδάσκει καὶ ἐφαρμόζει ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις δηλαδὴ εἰς τὸ ἰδανικὸν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος τὸ ὁποῖον ἰδανικὸν ὁπωσδήποτε εἶναι ἀναποσπάστως συνδεδεμένον μὲ τὸ ἰδανικὸν τῆς κοινωνικῆς ἑνότητος καὶ τῆς κοινωνικῆς γαλήνης, καὶ τὸ ἰδανικὸν αὐτὸ τῆς κοινωνικῆς ἑνότητος εἶναι ἀναποσπάστως συνδεδεμένον μὲ τὸ ἰδανικὸν τῆς ἐργασιακῆς εὐρυθμίας, ἡ ὁποία ἐργασιακὴ εὐρυθμία εἶναι στοιχειώδης προϋπόθεσις καὶ τὸ στοιχειῶδες κύτταρον εἰς ἑκάστην ὁμάδα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ τοῦ ὑψηλοῦ ἐθνικοῦ ἰδανικοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι σαφὲς ὅτι αὐτὰ μὲν τὰ νέα ὑψηλὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ τὰ ὁποῖα ὅλοι ἐπιδιώκομεν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ὑμεῖς ἀγωνίζεσθε ἀσχέτως ἐὰν τυχὸν ὅλοι δὲν ἔχετε προβληματισθῆ εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν περὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον κάνετε ἀλλὰ ἐνσυνειδήτως καὶ ὑποσυνειδήτως ὅλοι τὸ αἰσθάνεσθε, ἐὰν λοιπὸν ὅλα αὐτὰ τὰ νέα ὑψηλὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ παράλληλα μὲ τὰ ἐκ παραδόσεως ἐθνικὰ ἰδανικὰ καὶ μὲ τοὺς ἰδεαλιστικοὺς σκοπούς τοὺς ὁποίους οὐδέποτε εἶναι δυνατὸν ν' ἀποστερηθῶμεν, ἰδιαιτέρως ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, καὶ λόγῳ ἱστορίας καὶ λόγῳ παραδόσεως καὶ λόγῳ ψυχοσυνθέσεως, ἐὰν αὐτὰ λοιπὰν τὰ ὑψηλὰ ἰδανικὰ ὅλοι μας τὰ θέσωμεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς προσπαθείας θὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα πολὺ συντόμως ὅπως θὰ ἔχωμεν μπορῶ νὰ πῶ καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν θὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ εἴπωμεν ὅτι εὑρισκόμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς παγκοσμίου προσπαθείας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κόσμου καὶ ἡ ὁποία οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τοῦ κόσμου εἶναι συνδεδεμένη μὲ ἕνα ἄλλο ἐπίσης ὑψηλὸν ἰδανικόν, μὲ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Διότι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τοῦ κόσμου, εἶναι ἐκείνη ἀκριβῶς ἡ ὁποία λιγοστεύει τοὺς κινδύνους τῆς συγκρούσεως, τοὺς κινδύνους τῶν προστριβῶν, τοὺς κινδύνους ὅλων αὐτῶν τῶν ἀτόπων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται κατὰ καιρούς.

Καὶ διὰ νὰ τελειώσω, αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἐπιδίωξις μέσω αὐτῶν τῶν ἰδανικῶν τὰ ὁποῖα σᾶς ἀνέφερα τὰ ὁποῖα εἶναι ἰδανικὰ ἑνὸς ἑκάστου, ἰδανικὰ ἑνὸς Ἔθνους καὶ καταλήγουν νὰ εἶναι ἰδανικὰ τῆς ἀνθρωπότητος, αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ ἰδανικὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον ὄχι μόνον νὰ ἔχωμεν τὸ μεγαλύτερον κομμάτι ἀπὸ τὴν μεγαλυτέραν πίτταν τὴν ὁποίαν καθ' ἕνας παράγει ἀλλὰ νὰ εἶναι δυνατὸν ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῷ συνόλῳ της καὶ μὲ τὴν νέαν αὐτὴν προοπτικὴν νὰ ἀντιμετωπίση ἕναν προσανατολισμὸν πρὸς πολὺ ὑψηλότερα ἐπίπεδα ἀναπτύξεως τὰ ὁποῖα μέχρι στιγμῆς δὲν ἠδυνήθη νὰ φαντασθῆ καὶ τὰ ὁποῖα κάποτε μᾶς ἀναγκάζουν νὰ τρίβωμεν τὰ μάτια μας ὅταν τὰ ἀποκαλύπτωμεν, διότι ἔφθασαν εἰς ἕνα ἀποτέλεσμα.

Καὶ διὰ νὰ μὴ σᾶς μείνη καμμία ἀμφιβολία τελειώνω μὲ τὴν ἐξῆς ἀκόμη προσθήκη: Μὴ σᾶς πτοοῦν καὶ μὴ σᾶς θέτουν εἰς ἀμφιβολίαν, ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἐνδεχομένως συμβαίνουν ἄλλοτε ἐδῶ καὶ ἄλλοτε ἐκεῖ, εἰς διάφορα κράτη, ὅσον ἀφορᾷ τὰς λεγομένας ἀντιθέσεις καὶ ἀντιδικίας καὶ ἐπηρεάζεσθε ἀπὸ οἱανδήποτε Κασσάνδραν, ἡ ὁποία θὰ σᾶς ἔλεγε ὅτι ὁ κόσμος δὲν «πάει καλά». Βεβαιωθῆτε ὅτι ὁ κόσμος πάει πολὺ καλὰ καὶ ὅτι ὁ κόσμος ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ φθ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἰσολογισμὸς τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1969

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

1. ΤΑΜΕΙΟΝ		31.808[30]
2. ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ		
Λογ/σμός 480.005		3.350.934[95]
3. ΧΡΕΟΓΡΑΦΑ		
Ὑπόλοιπον 31/12/1968	32.118.480-	
ἐγγραφή Ὁμολογιακοῦ Δανείου 1969	100.000-	32.218.480 -
4. ΑΚΙΝΗΤΑ		
ὁδὸς Ρούσβελτ 60 (5ος & 6ος ὄροφος)	1-	
ἐν Σπέτσαις ἐκ κληροδοτήματος (Δ.Μπούμπουλη)	18.506[20]	18.507[20]
5. ΕΠΙΠΛΑ & ΣΚΕΥΗ		
Ὑπόλοιπον 1969	1-	
ἀγοραί ἔτους 1969	110.880-	110.881 -
Μεῖον ἀπόσβεσις ἀγορῶν 1969	110.880 -	1 -
6. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ		
Ὑπόλοιπον 1968	1-	
ἀγοραί ἔτους 1969	8.720-	8.721-
Μεῖον ἀπόσβεσις ἀγορῶν 1969	8.720 -	1 -
7. ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓ/ΣΜΟΙ		
Ὀφειλαί μελῶν	5.000 -	
" ὑπαλλήλων	22.560 -	
Παγία προκαταβολή (Δ.Καρατῶλος)	20.000 -	
Ἐπισκευή ἀνελκυστῆρος	5.000 -	
Ἀντιλογισμὸς ἐσφαλμένης ἐγγραφῆς	19.100 -	71.660 -
		35.691.392[45]

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31/12/1969

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ — Ο ΛΟΓΙΣΤΗΣ

Μ.ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ — Ε.ΠΕΤΡΙΔΟΥ

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

1. ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ		
α) Ὑπόλοιπον τῆς 31-12-68	34.103.568[45]	
β) Πιστωτικὸν ὑπόλοιπον χρήσεως 1969	1.537.019 -	35.640.587[45]-
2. ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ		
Διάφοροι πιστωτικοὶ λογαριασμοί		
α) Εἰσφορὰ πληρωτέα εἰς Ι.Κ.Α.	20.924[50]	
β) Ταμεῖον ἐπικουρ. Ὑπαλλήλων Γραφείου	21.718	
γ) Ταμεῖον ἐπικουρ. Ὑπαλλήλων Λέσχης	3.425 -	
δ) Ἐργατικὴ Ἑστία	1.500[90]	
ε) Χαρτ/μον καὶ Ο.Γ.Α.	3.236[60]	50.805 -
		35.691.392[45]-

Ο ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Δ.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Ἀνάλυσις μερίδος - Ἔσοδα καὶ ἔξοδα 31ης Δεκεμβρίου 1969

ΕΞΟΔΑ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΧΡΕΩΣΤΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΛΟΓ/ΣΜΩΝ

1. ΕΞΟΔΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ		
Μισθοδοσία Προσωπικοῦ	193.081[80]	
Καταβολαὶ Ι.Κ.Α.	32.650-	
Ταμεῖον Ἐπικουρήσεως	2.785[50]	
Χαρτ)μον καὶ Ο.Γ.Α.	1.210[50]	229.727[80]-
Συνδρομαὶ Τηλεφώνων		35.993[90]-
Ἡμερήσιος καὶ περιοδικὸς τύπος		12.983-
Ἑστίασις Κέντρου	59.222	
Ἑστίασις Ἐπαρχίας	656.586	715.808-
Ἔξοδα ἀντιπροσώπων ὑκ/των		30.216-
Ἔξοδα ἑορτῶν & ψυχαγωγίας		291.992-
Ἔξοδα Συνελεύσεων & ἀρχαιρεσιῶν		195.249[30]
Ἔξοδα διάφορα		90.603-[40]
Ἔξοδα λειτουργίας Λέσχης		59.586-[50]
Ἔξοδα συνδικαλιστικῶν ἀγώνων		45.883-
Ἔκδοσις Ἐφημερίδος Τραπεζιτική		53.838-
Γραφικὴ ὕλη		13.258-[50]
Βοηθήματα Φιλοδωρήματα		33.706-
Συνδρομαὶ εἰς Συνδικαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς		16.777-[90]
Κοινωνικαὶ ὑποχρεώσεις		2.790-
Φόροι Δημοσίου		25.246-[10]
Ταχυδρομικὰ - Τηλεγραφικὰ		9.700-
Τίμοσεσία χωρίου Μολυβδοσκέπαστον		18.309-
[illegible]εις ἀποχωρήσαντος Προσωπικοῦ		69.609-
Ἀποσβέσεις ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων	7.600-	1.958.877[40]
2) ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ		
Εἰσφορὰ Συλλόγου χρήσεως 1969		436.066[60]
3) ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ		
Μεταφορὰ χρεωστικῶν ὑπολοίπων		119.600-
4) ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΝ ΧΡΗΣΕΩΣ 1969		1.537.019-
		4.051.563[00]

ΕΣΟΔΑ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΛΟΓ/ΣΜΩΝ

1. ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ & ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ & ΕΙΣΦΟΡΑ ΤΡΑΠΕΖΗΣ	3.193.445	
2. ΤΟΚΟΙ-ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ-ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ-	858.118	4.051.563
		4.051.563 -

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31/12/1969

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γ.Γραμματεύς

Μ.ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ — Δ.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Ὁ Λογιστής

Ε.ΠΕΤΡΙΔΟΥ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 1969

ΧΡΕΩΣΙΣ

1) ΑΜΟΙΒΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ		
Μισθοδοσία Προσωπικοῦ	210.172 -	
Καταβολαὶ εἰς Ι.Κ.Α.	53.588 -	
Ταμεῖον ἐπικουρήσεως	8.449 -	
Χαρτόσημον καὶ Ο.Γ.Α.	1.163 -	273.372-
2) ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ		
Συνδρομαὶ Τηλεφ.	5.957[50]	
Ὑδρευσις - Φωτισμὸς	26.760[30]	
Διάφορα	16.011 -	
Συντήρησις Ἀκινήτου	192.934 -	
Ἀποσβέσεις ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων	1.100[30]	242.763[10]
		516.135[10]

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

1) ΩΦΕΛΕΙΑΙ ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ ἑστιατορίου ἔτους 1969	
Δραχ.	80.068[50]
2) ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Συλλόγου "	436.066[60]
	516.135[10]

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ — Ο Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ — Ο ΛΟΓΙΣΤΗΣ

Μ.ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ — Δ.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ — Ε.ΠΕΤΡΙΔΗ

Ἐν Ἀθήναις τῇ ~~15/1/1970~~ 31/12/69

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΛΕΓΚΤΩΝ

ΠΡΟΣ

ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐνταῦθα

Κύριοι Συνάδελφοι,

Συμφώνως πρὸς τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 11ης καὶ 12ης Μαΐου 1969 ἐντολήν, προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν χρῆσιν 1969.

Ἐκ τοῦ ἐλέγχου διεπιστώθη ἡ ἀκρίβεια τῶν ἐγγραφῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ Συλλόγου, τὰ ὑπόλοιπα τῶν ὁποίων συμφωνοῦν πρὸς τὰ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναγραφόμενα ποσά.

Ἐν Ἀθήναις 23 Ἰανουαρίου 1969

Οἱ Ἐλεγκταὶ

ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΙΧΑΛΗΣ — ΣΩΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1970

Α' ΕΣΟΔΑ		
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΕΛΩΝ	1.400.000 -	
ΤΟΚΟΙ - ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ - ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ-	800.000 -	2.200.000
Β' ΕΞΟΔΑ		
Μισθοδοσία Προσωπικοῦ	250.000 -	
Καταβολαὶ Ι.Κ.Α.	60.000 -	
Ταμεῖον Ἐπικουρίσεως	25.000 -	
Χαρτόσημον καὶ Ο.Γ.Α.	5.000 -	
Συνδρομαὶ Τηλεφώνου	60.000 -	
Ἡμερήσιος καὶ περιοδικὸς τύπος	25.000 -	
Ἔκπτωσις 5 ὁραχ. ἑστιαζομένων Συν. Κέντρου	150.000 -	
Ἔξοδα ἀντιπροσώπων Ὑποκαταστημάτων	50.000 -	
" ἑορτῶν ψυχαγωγίας	350.000 -	
" Συνελεύσεων καὶ ἀρχαιρεσιῶν	100.000 -	
" Λειτουργίας Λέσχης	100.000 -	
" δικῶν καὶ ἀμοιβαὶ Δικηγόρων	25.000 -	
" διάφορα	100.000 -	
" συνδικαλιστικῶν ἀγώνων	100.000 -	
Ἔκδοσις ἐφημερίδος ΥΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ	100.000 -	
Γραφικὴ ὕλη	50.000 -	
Βοηθήματα - Φιλοδωρήματα	50.000 -	
Κοινωνικαὶ ὑποχρεώσεις	20.000 -	
Ταχυδρομικὰ - Τηλεγραφικὰ	20.000 -	
Συνδρομαὶ εἰς συνδικαλιστικοὺς Ὀργανισμούς	40.000 -	
Φόροι Δημοσίου	30.000 -	
Τίμοσεσία χωρίου Μολυβδοσκέπαστον	100.000 -	
Ἀγορὰ βιβλίων διὰ βιβλιοθήκην	100.000 -	1.900.000 -
Πλεόνασμα ὁρχ.	400.000 -	
		2.200.000 -

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ — Ο Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ — Ο ΛΟΓΙΣΤΗΣ

Μ.ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ — Δ.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ — Ε.ΠΕΤΡΙΔΗ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ

ΤΕΜΑΧΙΑ		ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΤΙΜΗ 30/12/1968 Τιμή μονάδος	ΑΞΙΑ
7.070	Μετοχαὶ Ε.Τ.Ε.	4.430 -	31.320.100 -
56	" Ἐμπορικῆς Τραπέζης	1.730 -	96.880 -
40	" Ε.Κ.Τ.Ε.	1.650 -	66.000 -
25	" Τραπέζης Ἑλλάδος	8.880 -	222.000 -
25	" " Η ΕΘΝΙΚΗ "	8.500 -	212.500 -
1	Μερὶς Προμηθευτ. Συνεταιρισμοῦ ὑπαλλήλων Ε.Τ.Ε. & Ε.Κ.Τ.Ε.	1.000 -	1.000 -
200	Ὁμολογ. Δαχειοφόρον Δάνειον οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως 6.50% 1967	500	50.000 -
200	Ὁμολογ. Δαχειοφόρον Δάνειον 6,50% 1968	500 -	100.000 -
	Διάφορα ἐξ ἀναγωγῆς εἰς τιμὴν 30/12/68		32.068.480 -
200	Ὁμολογίες Δαχειοφόρου Δανείου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως 1969 - 6,50% -	500 -	100.000 -
			32.168.480 -

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30/12/1969

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ — Ο Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ — Ο ΛΟΓΙΣΤΗΣ

Μ.ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ — Δ.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ — Ε.ΠΕΤΡΙΔΗ

ΜΕΡΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» ΕΤΟΥΣ 1969

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ	ΕΞΟΔΑ
1) Ἀξία δημοσιογραφικοῦ χάρτου	10.242 -
2) Στοιχειοθεσία-Ἐπιμέλεια-Ἐκτύπωσις	37.273 -
3) Κλισσέ	1.173 -
4) Διορθωτικά	5.400 -
ΣΥΝΟΛΟΝ	54.088 -,

	ΕΣΟΔΑ
Εἰσπράξεις ἐκ διαφημίσεων	250 -
Εἰσφορὰ Συλλόγου	53.838 -
ΣΥΝΟΛΟΝ	54.088 -

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ — Ο Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ — Ο ΛΟΓΙΣΤΗΣ

Μ.ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ — Δ.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ — Ε.ΠΕΤΡΙΔΗ

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.)

χαρακτῆρα τῆς συγκεντρώσεώς μας, δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὴν μεταβάλωμεν εἰς ἀκροατήριον καὶ νὰ ἐκθέσωμεν εἰς αὐτὸ λεπτομερείας περὶ τῆς ἀληθῶς πολυσχιδοῦς δράσεως τοῦ Συλλόγου μας.

Καίτοι, θὰ ἤξιζε, νὰ μὴ μείνουν ἄγνωστοι, λαμπραὶ σελίδες τῆς μακρᾶς ἱστορίας του, διότι πράγματι θὰ ἀπετέλουν φωτεινὸ παράδειγμα διὰ τοὺς ἐπερχομένους. Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ ὅμως ἐν τούτοις νὰ ἀνεφέρωμεν τουλάχιστον τοὺς τομεῖς τῆς προσφάτου δράσεως αὐτοῦ.

1) Εἰς τὸν Ἐθνικὸν τομέα. Τὰς προσφορὰς τῶν μελῶν του, ὄχι μόνον τὰς ὑλικάς, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὰς εἰς ἀγῶνας καὶ εἰς αἷμα κατὰ τὸ 40 - 41.

2) Εἰς τὸν Κοινωνικὸν τομέα. Τὰς κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς, παντοειδεῖς προσφορὰς αὐτοῦ καὶ ἐκδηλώσεις ἀλληλεγγύης καὶ φιλανθρωπίας.

3) Εἰς τὸν συνδικαλιστικὸν τομέα. α) Τὸν δικαιωθέντα τελικῶς ἀγῶνα του, κατὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν Τραπεζῶν. β) Τοὺς κατὰ καιροὺς ἀγῶνας του διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν ἀσφαλιστικῶν του δργανισμῶν. γ) Καὶ τὸ ἀποκορύφωμα. Τὴν μεγαλειώδη καὶ ἀποφασιστικὴν ἀντίστασιν αὐτοῦ εἰς τὰς ἁρπακτικὰς διαθέσεις τοῦ κατακτητοῦ καὶ τὴν διάσωσιν τοῦ χαρτοφυλακίου τοῦ Ἱδρύματος. Τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς Τραπέζης, τοῦ χρήματος τοὐτέστιν, τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ!

Καὶ ἔστω, τὸ ἱστορικὸ γεγονὸς αὐτό, καὶ ὡς ἀπάντησις εἰς τὴν κατηγορίαν, «νὰ παύσωμεν νὰ νομίζωμεν ὅτι τὰ χρήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι δικά μας».

Ἐξηγούμεθα: Ὑπὸ τὴν ἔνοιαν, ὅτι τὰ διαχειριζόμεθα καὶ τὰ διαφυλάττωμεν, σὰν νὰ ἦσαν δικά μας, δεχόμεθα ὡς εὐσταθοῦσαν τὴν κατηγορίαν.

Καὶ ἤδη, ἂς μὴ θεωρηθῇ περιττή, ἡ ἀνακοίνωσις τῶν κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος κοινωνικῶν προσφορῶν τοῦ Συλλόγου μας. Ὁ Σύλλογός μας, ἐχόμενος στερρῶς τῶν παραδόσεών του:

1) Υἱοθέτησεν ἀκριτικὸν χωρίον ἐπὶ τῆς Ἀλβανικῆς μεθορίου, ὀνομαζόμενον Μαλυβδοσκέπαστον. Καὶ προέβη ἤδη εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν παιδιῶν - μαθητῶν μὲ εἴδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως, διαθέσας τὸ ἀπαιτηθησόμενον χρηματικὸν ποσόν. Ἐνέγραψε δὲ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀρξαμένου ἔτους κονδύλιον 100.000 δραχμῶν, διὰ τὴν κατασκευὴν μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων τοῦ χωρίου.

2) Ἀναγνωρίζων καὶ παρακολουθῶν τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του νὰ συμβάλῃ, ἐντὸς τῶν οἰκονομικῶν του δυνατοτήτων, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πρὸς τοῦτο ἐκδοθέντος ἐσωτερικοῦ Δανείου τῶν 2 δισεκατομμυρίων, ἐνεγράφη καὶ πάλιν δι' ἀγορὰν ὁμολογιῶν δρχ. 100.000.

3) Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους, διέθεσε σημαντικὰ ποσά, δι' εἰσφορὰς καὶ συνδρομὰς εἰς διαφόρους φιλανθρωπικὰς ὀργανώσεις καὶ κοινωφελεῖς Συλλόγους καὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν δώρων εἰς τὰ τέκνα τῶν συναδέλφων τῆς Κύπρου.

Τελευτῶντες, ἂς μᾶς συγχωρηθῇ, σύντομος ἀναφορά μας πρὸς τὸν κ. Διοικητήν μας, μετὰ τοῦ ὀφειλομένου πάντοτε σεβασμοῦ.

Κύριε Διοικητά,

Καὶ εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν διεκηρύξαμεν ὅτι εἶσθε ἀναμφισβητήτως, ὁ ἄξιος Ἡγέτης τῆς σημερινῆς ἐκσυγχρονιστικῆς καὶ ἀναμορφωτικῆς ἐξορμήσεως τῆς Τραπέζης μας. Καὶ σεῖς βεβαίως, διεδηλώσατε κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι ἡμεῖς τὸ προσωπικόν της, εἴμεθα οἱ ἀποδεδειγμένως συντελεσταὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς.

Καὶ ἡ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καταπληκτικὴ αὔξησις τῶν ἀποτελεσμάτων, τῶν καταβαλλομένων κοινῶν προσπαθειῶν μας, βεβαιοῖ τοῦ λόγου σας τὸ ἀσφαλές.

Θὰ ἀντελέφθητε ἀσφαλῶς μὲ πόσην ἱκανοποίησιν, ἐδέχθημεν τὸ πρόσφατον, μικρὸν δεῖγμα, τῆς ἀναγνωρίσεως ἐκ μέρους ὑμῶν, τῶν προσπαθειῶν μας αὐτῶν.

Ἄνευ ἀξίας τὸ δεῖγμα, Σπουδαιοτάτης σημασίας, ἡ πρᾶξις. Ἀτυχὴς ἡ συμπτωσίς του μὲ τὰς προαγωγάς, ἀπὸ τὰς ὁποίας πάντοτε δημιουργοῦνται πικρίαι.

Ἄμετρος καὶ πάλιν ἡ πικρία τοῦ κέντρου τῆς βαθμολογικῆς κλίμακος. Τῶν συνεπείᾳ τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας παραγκονιζομένων λογιστῶν Α'.

Γόρδιος δεσμός, ὁ ὀργανισμός, μᾶς λέγετε σεῖς.

Χρησιμοποιήσατε σπάθην, ἀπαντῶμεν ἡμεῖς.

Ὁ Σύλλογός μας σᾶς συμπαρίσταται.

Κύριε Διοικητά,

Τὸ κοινὸν συμφέρον μας ἐπιβάλλει νὰ ξεχάσωμεν κάθε δυσάρεστον τοῦ ἀπελθόντος ἔτους καὶ νὰ ἐλπίσωμεν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἔλευσιν τοῦ Νέου.

Καὶ μὲ τὰς ἐλπίδας αὐτάς, σᾶς παρακαλοῦμεν ν' ἀναλάβετε καθήκοντα οἰκοδεσπότου καὶ νὰ μᾶς μοιράσητε τὴν βασιλόπιττα.

«Τὸ κοινὸν συμφέρον μας, ἐπιβάλλει νὰ ξαχάσωμεν κάθε δυσάρεστον τοῦ ἀπελθόντος ἔτους καὶ νὰ ἐλπίσωμεν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἔλευσιν τοῦ Νέου». Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Μελ. Τσουδερὸς ὁμιλεῖ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς κοπῆς τῆς πίττας τοῦ Συλλόγου.

Ὁ Λόγος τοῦ Διοικητοῦ κ. Κομνηνοῦ

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν, ὡς κατωτέρω, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης κ. Κομνηνός:

Μὲ μεγάλην χαρὰν προσερχόμεθα εἰς τὴν σημερινὴν ἑορτήν, ποὺ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ πραγματοποιήσωμεν μίαν ἀκόμη φιλικὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν συνεργατῶν μας καὶ τὴν ἡγεσίαν των.

Δεδομένου ὅτι ἡ συνάντησις ἐδῶ, εἶναι ἐτησία, μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἰδιαιτέραν μας ἱκανοποίησιν διὰ τὰς καλὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις ποὺ διετηρήσαμεν μὲ σαφῆ μάλιστα δείγματα βελτιώσεώς των, μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὸ 1969.

Θὰ ἦτο μακρὺς ὁ κατάλογος τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν μέτρων καὶ ἀποφάσεων ποὺ ἔλαβε ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μὲ σκοπὸν ἀκριβῶς νὰ βελτιώσῃ τὸ κλῖμα ἐργασίας καὶ νὰ καλλιεργήσῃ μίαν ἀτμόσφαιραν ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ κατανοήσεως. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτήν, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης, καὶ διὰ τὸ θέμα τῆς προαγωγῆς τῶν Λογιστῶν Α' ἔπραξεν ὅ,τι τὸ καλλίτερον, βάσει τοῦ ἰσχύοντος Ὀργανισμοῦ. Παρὰ ταῦτα, ὑφισταμένης τῆς ἀνάγκης καὶ γενικωτέρας τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας, ἡ Διοίκησις ἔχει ἔλθει εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς Συλλογικῆς ἡγεσίας, ζητήσασα (νομίζω ὅτι αὐτὸ εἶναι πρωτοφανὲς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Τραπέζης) τὴν συνεργασίαν της, ἤτις πιθανὸν νὰ ὁδηγήσῃ καὶ εἰς τὴν ἐπίλυσιν αὐτοῦ τοῦ προβλήματος.

Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ παραβλέπωμεν ὅτι ἕνα τεράστιον πρόβλημα, δυσανάλογον πρὸς τὰς δυνάμεις καὶ τῶν ἐργαζομένων καὶ τοῦ Ἱδρύματος, ἀπησχόλησε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῇ ὅλους μας. Πρόκειται περὶ τῆς οἰκονομικῆς ὑγείας τῶν Ταμείων Συντάξεων τῆς Τραπέζης. Ἐλπίζομεν ὅλοι, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία μὲ τόσην στοργὴν καὶ προσοχὴν ἀσχολεῖται μὲ τὸ βασικὸν αὐτὸ πρόβλημα θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ὀρθὴν λύσιν, δίδουσα ταυτοχρόνως τὴν εὐκαιρίαν εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ἐκφράσουν τὰς ἀπόψεις των καὶ νὰ ἐνημερώσουν τοὺς ἁρμοδίους πρὸ τῆς ὁριστικοποιήσεως τῶν Κυβερνητικῶν ἀποφάσεων, τῶν ὁποίων τὴν διατύπωσιν ἀναμένομεν μὲ ἡρεμίαν καὶ ἐμπιστοσύνην

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀποδυθῆ εἰς ἕνα ἀγῶνα ἐκσυγχρονισμοῦ, τοῦ ὁποίου οἱ πρῶτοι καρποὶ ἤρχισαν ἤδη νὰ εἶναι ἐμφανεῖς. Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης εὐχαριστεῖ βαθύτατα τὸ προσωπικὸν διότι ὁλοψύχως τῆς συμπαρίσταται εἰς τὴν ἀνανεωτικήν της προσπάθειαν, ἐργαζόμενον ἐντατικῶς καὶ δὲν παραγνωρίζει ὅτι εἰς τοὺς μόχθους τοῦ προσωπικοῦ κυρίως, ὀφείλονται τὰ ἐπιτευχθέντα μέχρι τοῦδε ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Ἄνευ τῆς συμπαραστάσεως καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀλλαγῆς ἐκ μέρους τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ὁ ἐκσυγχρονισμός της θὰ ἦτο ἀδύνατος.

Ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ἔτος 1970 θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἔναρξιν μιᾶς νέας δημιουργικῆς περιόδου διὰ τὸ Ἵδρυμα καὶ προόδου διὰ τὸ προσωπικόν του.

Ὁ ὄγκος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶναι τόσον σημαντικός, ὥστε ἡ ἐπιτυχία της ἔχει ἄμεσον καὶ ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Ἔχομεν πλήρη συνείδησιν αὐτοῦ τοῦ γεγονότος καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μὲ τὴν καθημερινὴν μας ἐργασίαν καὶ μὲ τὴν προσπάθειάν μας νὰ προσφέρωμεν τὰς ὑπηρεσίας μας πρὸς τὴν πολυπληθῆ πελατείαν της κατὰ τρόπον πληρέστερον μὲ μεγαλυτέραν ταχύτητα καὶ μὲ ὀλιγωτέρας ἐπιβαρύνσεις συμβάλλομεν ἀποφασιστικὰ εἰς τὸ ἀναδημιουργικὸν ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Τὸ πενταετὲς πρόγραμμα ἀποτελεῖ τὸν ὁδηγὸν καὶ τῶν ἐνεργειῶν μας καὶ τῶν ἀποφάσεών μας γενικῆς πολιτικῆς Νομίζομεν ὅτι ἡ συμβολή μας εἰς τὴν πραγματοποίησίν του εἶναι ἀξία σημειώσεως, καὶ ὅτι δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ὑπεφήφανοι δι' αὐτήν.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης κ. Κομνηνὸς ἐνῶ ὁμιλεῖ. «Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης εὐχαριστεῖ βαθύτατα τὸ προσωπικὸν διότι ὁλοψύχως τῆς συμπαρίσταται εἰς τὴν ἀνανεωτικήν της προσπάθειαν, ἐργαζόμενον ἐντατικῶς καὶ δὲν παραγνωρίζει ὅτι εἰς τοὺς μόχθους τοῦ προσωπικοῦ κυρίως, ὀφείλονται τὰ ἐπιτευχθέντα μέχρι τοῦδε ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς».

Εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Συλλόγου ἐκφράζω τὰ συγχαρητήριά μου διότι ἀκολουθοῦσα τὸ παράδειγμα τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ἀπεφάσισε νὰ υἱοθετήσῃ τὸ ἀκριτικὸν χωρίον Μολυδοσκέπαστον καὶ νὰ ἐκδηλώσῃ τόσον γενναιοδώρως τὴν συμπαράστασίν της πρὸς τοὺς κατοίκους αὐτοῦ

Σᾶς εὔχομαι ὑγείαν, χαράν, εὐημερίαν καὶ οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν διὰ τὸ ἔτος ποὺ διανύομεν.

★

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Βογιατζῆς, ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὴν συμβολὴν τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. (Ὁ λόγος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ δημοσιεύεται εἰς ἄλλας στήλας).

Καὶ ἐπηκολούθησεν τὸ κόψιμο τῆς πίττας. Πέντε χρυσᾶ νομίσματα εἶχαν τοποθετηθῆ εἰς τὴν πίτταν. Τὸ πρῶτο «ἔπεσε» εἰς τὸ κομμάτι ποὺ ἔλαβε ὁ πρόεδρος τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. κ. Παπαρροδόπουλος. Ἄλλοι τυχεροὶ ἦσαν ὁ κ. Πέτρος Μπακογιάννης ποὺ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ ὁ κ. Λάμπρος Δανιὴλ τοῦ Καταστήματος Ἀμπελοκήπων. Οἱ ὑπόλοιποι δύο τυχεροὶ δὲν ἔγιναν γνωστοί.

ΓΛΕΝΤΙ ΜΕΧΡΙ ΠΡΩΙΑΣ

Μετὰ τὸ κόψιμο τῆς πίττας ὅσοι διέθεταν κέφι καὶ χρόνον παρέμειναν εἰς τὴν Λέσχην καὶ διεσκέδασαν. Κρασὶ ἄφθονο σκόρπισε τὴν εὐθυμία καὶ οἱ ἑλληνικοὶ καὶ ξένοι χοροὶ διεδέχοντο ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

Καὶ τοῦ χρόνου καλλίτερα.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1970

Πρόσκλησις

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τὴν 26ην Ἰανουαρίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 6.30 μ.μ. μὲ θέματα:

1) Ἔκθεσις πεπραγμένων τοῦ Δ. Συμβουλίου 1969.

2) Ἔκθεσις ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῆς Ταμιακῆς διαχειρίσεως διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1)1—31)12)1969.

3) Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ ἔτους 1969.

4) Ἔγκρισις Λογοδοσίας καὶ ἀπαλλαγὴ τοῦ Δ.Σ. καὶ τῶν ἐλεγκτῶν πάσης εὐθύνης.

5) Ἔγκρισις προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1970.

Ἡ Συνέλευσις θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν Ταμείων τέτλων τοῦ Κ. Καταστήματος.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας ἡ Γ.Σ. θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 9ην Φεβρουαρίου καὶ ἐν περιπτώσει πάλιν μὴ ἀπαρτίας, τὴν 16ην Φεβρουαρίου ἡμέραν Δευτέραν, τὴν αὐτὴν ὥραν, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ μὲ τὰ αὐτὰ θέματα.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, ἐπραγματοποιήθησαν αἱ ἀκόλουθοι μετακινήσεις στελεχῶν:

Ὁ κ. Γεώργ. Λεβεντόπουλος ὡς Ὑποδιευθυντὴς Ἐργασιῶν Ἐσωτερικοῦ, ὁ κ. Δημ. Σταμόπουλος ὡς Ὑποδιευθυντὴς Ὀργανώσεως, ὁ κ. Ξενοφῶν Λογοθέτης ὡς Ὀργανωτής.

Ὡς Διευθυνταὶ Ὑποκαταστημάτων οἱ κ.κ. Χρῆστος Ἀποσκίτης (Μοναστηρακίου), Γεώργιος Ι. Παπαϊωάννου Τμ)ρχης Α' εἰς τὸ Κατάστημα Ὁμονίας, Γεώργ. Ψαρουδάκης (Ἡρακλείου Κρήτης, Λεωφ. Καλοκαιρινοῦ), Παντ. Τσαγκάρης (Βρυώνη - Πειραιῶς), Λεων. Παπαδόπουλος (Ν. Σμύρνης), Παρ. Τάφας (Ἄνω Πατησίων), Δημ. Παπαδόπουλος (Παγκρατίου), Σωτ. Φιακᾶς (Χαλανδρίου), Γρηγόριος Τοσκαρᾶς (Νέου Ἡρακλείου Ἀττικῆς).

Ὡς Ὑποδιευθυνταὶ Ὑποκαταστημάτων οἱ κ.κ. Δημ. Κανελλόπουλος (ὁδ. Πειραιῶς), Μιχ. Ζιγλῆς (Πλατ. Κολωνακίου), Κωνστ. Μπεκιάρης (Παγκρατίου).

Ὡς Δόκιμοι Ἐπιθεωρηταὶ οἱ κ.κ. Ἀλέξης Καρρᾶς καὶ Ἰω. Κρασσᾶς.

Ὡς Προϊστάμενοι Λογιστηρίου Ὑποκαταστημάτων οἱ κ.κ. Νικ. Σαλμᾶς (Καλλιθέας), Σπυρ. Στέλλας (Χαλανδρίου), Σπυρ. Τσάκαλης (Ἀμπελοκήπων).

Ἡ συνέλευσις τοῦ συλλόγου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ

Τὴν 5)1)70 ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐτησία Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία ἐνέκρινε ὁμοφώνως τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐκοινοποιήθησαν αἱ προαγωγαί

Ἐνῶ ἐκοινοποιήθησαν αἱ προαγωγαὶ τοῦ ἔτους 1969, λίαν συντόμως θὰ ἀρχίσῃ ἡ προετοιμασία τῶν προαγωγῶν τοῦ ἔτους 1970, μὲ VALEUR 1)1)70.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν διαγωνισμῶν

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἀναμένεται νὰ ἀνακοινωθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐσωτερικῶν διαγωνισμῶν (προαγωγικῶν καὶ Μετατάξεως).

Η ΠΙΤΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

Ἡ Διεύθυνσις καὶ τὸ Προσωπικὸν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, τοῦ Ὑποκ)τος Παγκρατίου, κατὰ τὸ κόψιμον τῆς πίττας. Ἐπηκολούθησεν γεῦμα καὶ γλέντι εἰς ἀτμόσφαιραν κεφιοῦ καὶ χαρᾶς. Τὴν πίττα ἔκοψεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑποκ)τος κ. Δημήτριος Παπαδόπουλος.

Η ΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΟΡΙΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

● Ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου

Ἡ Διεύθυνσις Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας ἀπηύθυνε τὸ κατωτέρω ἔγγραφον πρὸς τὸν Σύλλογον Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης:

Θέμα: Καταγγελλόμεναι παραβάσεις εἰς Ὑποκαταστήματα Ἐθνικῆς Τραπέζης

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 221)8.1.1969 ὑμετέρας ἀναφορᾶς, δι' ἧς καταγγέλλονται παραβάσεις τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας εἰς τὰ καθ' ἅπασαν τὴν χώραν Ὑποκ)τα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας ὅπως ἀντιμετωπίσωμεν τὸ θέμα τοῦτο γενικώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον, προσεκαλέσαμεν ἐκπροσώπους ἁπασῶν τῶν Τραπεζῶν καὶ συνεστήσαμεν τὴν πιστὴν τήρησιν τῶν περὶ χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας διατάξεων κλπ., ἐλάβομεν δὲ ὑπόσχεσιν παρὰ πάντων, περὶ ἐκδόσεως σχετικῆς ἐντολῆς πρὸς τὰ Ὑποκ)τα αὐτῶν, διὰ τὴν συμμόρφωσίν των πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις.

Παρὰ ταῦτα ἐὰν διαπιστώσητε ὅτι ἐξακολουθοῦν παραβιαζόμεναι αἱ διατάξεις τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας ὑπὸ τῶν Ὑποκ)των, παρακαλοῦμεν ὅπως ἀναφέρητε ἡμῖν συγκεκριμένας περιπτώσεις, ἵνα δώσωμεν ἐντολὴν πρὸς τὰς ἁρμοδίας Ἐπιθεωρήσεις Ἐργασίας διὰ τὴν κατὰ νόμον διίωξιν τῶν παραβατῶν.

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθ)τὴς Ἐργασίας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ

Προαγωγαὶ διευθυντῶν

Ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, ἀνεκοινώθη ἡ προαγωγὴ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τῶν κ.κ. Ματσούκη, Χρονοπούλου, Στρατηγάκη, Δηράκου, Λεβεντοπούλου, Ἀνέστη καὶ Λέτσιου. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συμπράττοντος ὑποδιευθυντοῦ προήχθησαν οἱ κ.κ. Θωμόπουλος, Ταλιαδοῦρος, Γκῶρος, Νικολέσης, Φατοῦρος, Νικολαΐδης, Λυγκιάρης, Ἀνδρεάδης, Παναγιώτης, Γεωργόπουλος καὶ Πιτσίκας.